

Gilaki John

Gilaki John

Gilaki John

The Gospel of John in the Gilaki language of Iran

Language: Gilaki

Provided by: Wycliffe Bible Translators

This print-on-demand edition of Scripture is produced and provided at cost by the Digital Bible Society in partnership with the Bible League of Canada, Open Doors International, and other missions and translation agencies. To order additional copies of this or other Bibles, please visit www.dbs.org (USA), www.bibleleague.ca (Canada), and www.opendoors.org (Europe).

Copyright and Permission to Copy

Copyright © 2014 gilakmedia.com

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0. You may share and redistribute this Bible translation or excerpts from it in any format, provided that:

You include the above copyright information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

PDF, ePub, and MOBI Bible covers and design are copyrighted 2017 by the Digital Bible Society (www.dbs.org).

PDF generated on 2017-08-24 from source files dated 2017-08-24.
b549d55d-bd0c-5ce1-8302-4af1926e41ce
ISBN: 978-1-5313-0253-5

انجیلہ یوحنا

پیشگفتار

کلمہ یہ «انجیل» یعنی «خبرہ خوش» و «خبرہ خوش کی خدا پیغامہ، عیسیٰ مسیح اونہ ہمہ یہ مردمہ دنیاہ باوردہ. و بعداً عیسیٰ شاگردان و پیروان از اونہ زندگی و تعلیماتی کی بدہ کیتابانی بینویشتیدی. ا کیتابان اناجیل خواندہ بہ، چونکی ہو خبرہ خوش اعلام کونہ.

یوحنا یہودی و ایتا از ہمراہانہ عیسیٰ مسیح ہو. اونہ پترہ نام زبیدی و اونہ برارہ نام یعقوب ہو. یوحنا پیش از اونکی جزو ہمراہانہ عیسیٰ بہ، ماہیگیر و پطرس امرہ دوست و ہمار ہو. یوحنا خو انجیلہ میان از خودش نامی نبرہ بلکی خورہ «شاگردی کی عیسیٰ اونہ دوست داشتی» یا «شاگردہ دیگر» معرفی کونہ.

نسخہ یہ اصلہ یہ ا کیتاب بہ زبان یونانی بینویشتہ ہو بوستہ و تا امروز انجیلہ یوحنا، بہ بیشتر از ۱۵۰۰ زبانہ جورواجور ترجمہ ہو بوستہ. تا تمامہ مردمہ دنیا بتانید ا کیتابہ بہ خوشانہ زبان بخوانید و بفہمید. مدارک و اسنادہ تاریخی نشان دہہ کی انجیلہ یوحنا پیش از قرنہ چہارمہ میلادی بہ زبانہ فارسی ترجمہ ہو بوستہ کی متأسفانہ امروزہ بہ او نیویشتہ دس رسی ناریمی ولی دوبارہ ہو انجیل بہ زبانہ فارسی ترجمہ ہو بوستہ. و امروز امان افتخارہ دأریمی کی ہو انجیلہ بہ گیلکی، در دس رس شومان قرار بدیم. یوحنا خو ہدفہ از نیویشتنہ ا انجیل در بابہ ۲۰ آہ ۳۱ بیان بوکودہ. اون گہ: «ولی اَنقدر بینویشتہ ہو بوستہ تا ایمان باورید کی عیسیٰ ہو مسیح، و خدا پسره، و بہ توسطہ ا ایمان صاحبہ زندگی بہ ابدی ببید.»

انجیلہ یوحنا دورون، عیسیٰ مسیح بہ عنوانہ کلمہ الہی و ابدی کی دنیا بہ توسطہ اون ساختہ ہو بوستہ معرفی ہو بو. و دینیمی کی در سرتاسرہ دورانی کی عیسیٰ مسیح

اَ دنیایه خاکی دورون ایسه بو بر علیه اَ باور مخالفت و تضاد نَهه بو. و اَ تضاد و مخالفت باعثه کوشته بوستن مسیح صلیبه رو بو بوسته. پس با اونه مرگ و قیام بو کی خو مأموریت به انجام و کمال برسانه. و با انجامه اَ مأموریت خودشه و خدایه بشناسانه. اَ انجیله دورون زندگی به عیسی، مسیحه موعود، به صورته ایتا مجموعه از نیشانه‌یان و معجزاته کی اتفاق دکفته و به صورته سمبلیک به تصویر بکشه بو بوسته. چیزی کی قابل توجهیه و انجیله یوحنا به مشخصه کونه به کار بردنه سمبلیک از اشیا و اسامی در زندگی به روزمره‌یه. از اَ طریق به حقیقت و واقعیتانه روحانی اشاره به. نیشانه‌یانی مثله: آب، نان، نور، چوپان و برّه، تاک و اونه میوه.

تقسیمبندی به کلی

- ۱- الوهیت و شخصیته عیسی مسیح. ۱:۱-۱۸ *
- ۲- یحیی تمیددهنده و اولین شاگردانه عیسی مسیح. ۱:۱۹-۵۱
- ۳- معجزات و تعلیماته عیسی مسیح. بابه ۲-۱۲
- ۴- عیسی مسیح خو شاگردانه امره خدا حافظی کونه و اوشانه تشویق کونه و اوشانه‌ره دعا کونه. بابه ۱۳-۱۷
- ۵- دستگیری به عیسی مسیح، محاکمه، مصلوب و مردن و دفن بوستن. بابه ۱۸ و ۱۹
- ۶- زنده بوستن و قیامه عیسی مسیح. بابه ۲۰
- ۷- ایبار دیگر عیسی مسیح خوره خودشه به خو شاگردان ظاهره کونه. بابه ۲۱

نکاتی در باره‌یه اَ می روش برای نیویستن به گیلکی

* ۱:۰ خواننده‌یه عزیز، وختی شومان شماره‌یان به اَ شکل دینیدی (۱:۱-۱۸) به معنی به انجیله یوحنا بابه ۱، از آیه‌یه ۱ تا آیه‌یه ۱۸ خواننده به.

گیلکی میان صدایان تفاوتی بیشتری نسبت به زبانه فارسی دأره. و ا موضوع باعثه مشکل در نیویشتن به گیلکی به. امی هدف و مقصود برای نیویشتن آنه کی به شکلی بینیویشته به کی اونه خواندن آسان و روان به. روشی کی ا کیتابه میان به کار برده بوبوسته، مثله نیویشتن به زبان فارسی به ولی تلفظه مناسب کلمه به به عهده شومان خواننده یان عزیز نییمی. دوتا تغیره اساسی ا کیتابه میان وجود دأره کی اوشانه به ا خاطر کی شمره در موقعه خواندن کمک کونه به عرضه شومان رسائی.

اول، الف (ا) صداداره بلند در کلماته زبانه فارسی به گیلکی به صورته الف (ا) صداداره کوتاه تلفظ به. امان ا صداره از نیشانه به الف و همزه (ا) استفاده بوکودیمی. مثله: «میان» در فارسی به به گیلکی به صورته: «میان» بینیویشتیمی. دوم، کلماتی کی در آخره اون پسوند اضافه دأره، امان ا پسونده در گیلکی با (ه) و یا (به) بینیویشتیمی. مثله: «آب روان» در زبانه فارسی به در گیلکی به صورته: «آبه روان» بینیویشتیمی و «صدای بلند» در زبانه فارسی به در گیلکی به صورته «صدایه بلند» بینیویشتیمی.

امی آرزو آنه کی خواننده ا کیتاب شمره باعثه برکت به. آمین.

کلمه انسان بوبوسته

۱ از اول کلمه بو و کلمه خدا آمره بو و کلمه، خدا بو. ۲ اون از اول خدا آمره بو. ۳ همه چی توسطه اون به وجود بمو، و از هر اونچی کی به وجود بمو، هیچ چی بدونه اون به وجود نمو.

۴ در اون حیات بو و او حیات، نوره آدمیان بو. ۵ نور در تاریکی تابه و تاریکی نتانه اونه از بین بره.

۶ مردی بمو کی خدا اونه اوسه کوده بو. اونه نام یحیی بو. ۷ اون شهادت دئهره بمو بو، شهادته بر او نور، تا همه توسطه اون ایمان باورید. ۸ یحیی خودش او نور نوبو،

بلڪي بڻو بتا بر او نور شهادت بده. ۹ اون نوره حقيقي کي هر آدمي به منوره کونه، حقيقتاً به جهان اَمون دويو.

۱۰ اون دنيا ميان ايسه بو و دنيا به واسطه به اون به وجود بڻو، اَمّا دنيا اونه نشناخته. ۱۱ به خو ملڪ سر بڻو، ولي اونه قوم، اونه قبول نوکوديدي. ۱۲ اَمّا به تمامه کساني کي اونه قبول بوکوديدي، اَحَقَ فده کي خدا زَاكُن بيبيد، يعني هر کسی کي به اونه نام ايمان باوره. ۱۳ نه کساني کي از انسان به دنيا بڻويدي و نه از نفسه خواهشيدی و نه از ايتا مردِ خواسته به دنيا بڻويدي، بلڪي تولدي از خدايه.

۱۴ و کله، انسانه خا کي بوبوسته و اَمي ميان ساکن بوبوسته و اَمان اونه جلاله بيهيم، اَجَلالی کي شايسته يه اويگانه پسري ايسه کي از طرفه پتر بڻو، پُر از فيض و راستي. ۱۵ يچي بر اون شهادت دِي و با صدايه بلند گفتي کي: «اَن او کسی ايسه کي درباريه اون بوگفتم: <اون کي بعد از من آيه بر من برتری پيدا بوکوده، چونکي قبل از من وجود داشتی.>» ۱۶ از اونه پُري اَمان همه بهره مند بوبوستيم، فيض، فيضه سر. ۱۷ چونکي شريعت توسطه موسی بڻو، اَمّا فيض و راستي به واسطه يه عيسي مسيح بڻو. ۱۸ هيچکي هرگز خدايه نيده. اَمّا اويگانه، کي پتره ورجه ايسه و در خودشه ذاتم خدايه، اون، اونه بشناسنه.

يچي شهادت

۱۹ اَنه يچي شهادت او وختي کي يهوديان، کاهنان و لاويانه از اورشليم اونه پهلو اوسه کوکوديدي تا از اون وورسید کي: «تو کي ايسي؟» ۲۰ يچي اعتراف بوکوده، انکار نوکوده، بلڪي اصرار داشتی کي: «من مسيح نييم.» ۲۱ وورسه ييدي: «پس چي؟ تو الياسي؟» جواب بده: «نييم.» وورسه ييدي:

† ۱:۱۴ به معنی: با دقت نگاه کون

«تو او پیامبری؟»

جواب بدہ: «نه!»

۲۲ او وخت اونہ بوگفتیدی: «پس کی ایسی؟ بوگو چی جوابی او کسانئ ره کی امرہ اوسه کودیدی، بیریم؟ دربارہ یہ خودت چی گی؟»

۲۳ یحییٰ طبقِ اونچی کی اِسعیایہ نبی بیان بوکوده بو، بوگفته
«من او صدایه ندا کوننده در بیابانم کی گه:

«خداونده رایه همواره کونید!»^a

۲۴ تعدادی از اوشانی کی روانه بوسته بید و از فریسیان بید، ۲۵ اونہ وورسه پیدی:
«اگر تو نه مسیحی، نه الیاسی و نه او پیامبر، پس چره تعمید دیہی؟» ۲۶ یحییٰ در
جواب بوگفته: «من آبه امرہ تعمید دهم، اما شیمی میان کسی ایسه کی شومان اونہ
نشناسیدی. ۲۷ اونی کی بعد از من آیه، من لایقه واکودن اونہ کفشه بدم نی.م.»
۲۸ اشان همه در بیت عنیا واقع در او طرفه اُردن رودخانه رخ بدہ، جایی کی یحییٰ
تعمید دئی.

خدا برہ

۲۹ فردایه او روز، یحییٰ چون عیسایه بیده کی اونہ طرف امون درہ، بوگفته: «انه
برہ یہ خدا کی گگاهه از دنیا اوسنه! ۳۰ آن، اونی ایسه کی من دربارہ یہ اون بوگفتم؛
» بعد از من مردی آیه کی بر من برتری داشتی، چونکی قبل از من وجود داشتی.»
۳۱ من خودمم اونہ نشناختیم، اما هنه وستی بموم کی آبه امرہ تعمید بدم تا اون،
اسرائیلہرہ ظاهره به.» ۳۲ پس یحییٰ شہادت بدہ و بوگفته: «روحه بیدم کی کبوتره
مانستن از آسمان فرود بمو و بر اون قرار بیگرفته. ۳۳ من خودمم اونہ نشناختیم، اما
اونی کی مرہ اوسه کوده تا آبه امرہ تعمید بدم، مرہ بوگفته کی: «هر وخت بیدہ پی کی

^a ۱:۲۳ تورات، کیتابه اِسعیایا، بابہ ۴۰، آیه ۳.

روح بر کسی فرود بمو و بر اون قرار بیگفته، بدان اون، اونی ایسه کی روح القدسه آمره تعمید دهه، ۳۴ و من بیدم و شهادت دهم کی آن خدا پسره!»

عیسی اولین شاگردان

۳۵ فردایه او روز، ایبار دیگر یحیی خو دوتا شاگردانه آمره ایسه بو. ۳۶ اون عیسیایه کی راه شوئون دوبو، نیگاه بوکوده و بوگفته: «انه، خدا بره!» ۳۷ وختی اونو دوتا شاگرد، انه حرفه پیشنوستیدی، از عیسی دونبالسر راه دکفتیدی. ۳۸ عیسی خو رویه و اگردانه و بیده کی از اونو دونبالسر آمون دریدی. اوشانه بوگفته: «چی خوآپیدی؟» بوگفتیدی: «ای اوستاد، تی خانه کویه ایسه؟»

۳۹ جواب بده: «بآپید و بیدینید!» پس بوشو بیدیدی و بیده بیدیدی کی کویه خانه داره و او روز اونو آمره سر بوکودید. او لحظه ساعته چهاره بعد از ظهر بو. ۴۰ ایتا از او دونفر کی یحیی حرفانه پیشنوسته بو و عیسی دونبالسر بوشو، آندریاس، شمعون پطرس برار بو. ۴۱ اون اول خو برار شمعون پیدا بوکوده و اونو بوگفته: «امان مسیحه (کی اونو معنی <مسح بو بوسته یه>) پیدا بوکودیم.» ۴۲ و اونو عیسی ورجه برده. عیسی اونو نیگاه بوکوده و بوگفته: «تو شمعون پطرس، یوحنا پسری. اما <کیفا> دوخوآده بی» (کی اونو معنی صخره یه).

عیسی فیلیپس و تنائیل به خو شاگردی دعوت کونه

۴۳ روز بعد عیسی خوآستی کی به ولایته جلیل بشه. فیلیپسه پیدا بوکوده و اونو بوگفته: «می دونبال بیأ!» ۴۴ فیلیپس اهله بیت صیدا بو، آندریاس و پطرس همشهری. ۴۵ اون تنائیل پیدا بوکوده و بوگفته: «اون کسی کی موسی در تورات درباریه اون بوگفته و پیامبرانم بینوشتیدی، پیدا بوکودیم! اون عیسی، یوسفه پسر از شهر ناصره یه!»

۴۶ نتنائیل او نه بوگفته: «مگر به، کی از ناصره چیزه خوبی بیرون بآیه؟»

فیلیپس جواب بده: «بیآ و بیدین.»

۴۷ وختی عیسی بیده کی نتنائیل او نه طرف آمون دره، درباریه اون بوگفته:

«حقیقتاً کی آنه او مرد اسرائیل کی در اون هیچ مکر و حیلہ یی پیدا نیبه!»

۴۸ نتنائیل او نه بوگفته: «مره از کویه شناسی؟»

عیسی جواب بده: «قبل از اونکی فیلیپس تره دوخوانه، وختی کی درخته انجیره

زیر ایسه بی، تره بیدم.»

۴۹ نتنائیل جواب بده: «اوستاد تو خدا پسری! تو اسرائیله پادشاهی!»

۵۰ عیسی در جواب بوگفته: «آیا بخاطره آنکی بوگفتم تره درخته انجیره زیر بیدم،

ایمان باوردی؟ از آن به بعد چیزانه بزرگتری دینی.» ۵۱ بعداً بوگفته: «آمین، آمین

‡شمره گم کی آسمان بازه به و خدا فرشته یانه در حالی کی بر انسانه پسر بیزیر آیدی و

به آسمان شیدی، دینیدی.»

معجزه یی عروسی میان

۱ سومین روز قانایه جلیل میان عروسی بو و عیسی مارم او یه ایسه بو. ۲ عیسی
۲ و او نه شاگردانم به عروسی دعوت بو بوسته بیده. ۳ وختی کی شراب تمامه

بوسته، عیسی مار، عیسیایه بوگفته: «آشان د شراب ناریدی.»

۴ عیسی او نه بوگفته: «بانو، مره چی به ا کاران؟ می وخت هنوز فترسه.»

۵ او نه مار پیشخدمتانه بوگفته: «هر چی شمره گه، بوکونید.»

‡ ۱: ۵۱ اصطلاحه آمین، یهودیان وختی کی کلامی یه ایشنوستیدی به زبان آوردیدی و او نه معنی آنه کی «هطوبه» یا به «حقیقت هطوبه ایسه.» بعداً مسیحیان آمین در آخره دعا یا بعد از ایشنوسته کلامه خدا به کار بردیدی ولی عیسی با به کار بردنه اون در اوله بعضی از خو گفته یان به درستی و صحته خو کلام تأکید کودی.

۶ او یه شیش تا نخره یه سنگی نه به بو کی برای رسمه تطهیره یهودیان^{۱۳} به کار آمویی و هر کدام ظرفیته دو یا سه تا پیمانیه^{۱۴} داشتی. ۷ عیسی خدمتکارانه بوگفته: «آنخره یانه از آب پره کونید.» پس اوشانه لبالب پره کودیدی. ۸ بعداً اوشانه بوگفته: «الآن ایچه از اون اوسنید و صاحبه مجلسه ره بیرید.» اوشانم هوطو بو کودیدی.

۹ صاحبه مجلس نأستی کی اونه از کویه بأوردیدی، ولی خدمتکارانی کی اونه اوسده بید، دانستیدی. اون وخت آبی کی شراب بو بوسته بو بیچشته، داماده دوخوآده ۱۰ و اونه بوگفته: «همه اول شرابه نابه آوریدی و پذیرایی کونیدی و وختی مهمانان مسته بیدی، بعداً شرابه ارزانتره آوریدی؛ اما تو شرابه نابه تا آن لحظه بدأستی!»

۱۱ اطویی عیسی خو اولین معجزه یه قانایه جلیل میان انجام بده و خو جلاله نیشان بده و اونه شاگردان به اون ایمان بأوردیدی.

۱۲ بعد از اون، خو مار و خو براران و شاگردانه امره به کفرناحوم بوشو و چند روزی یه در او یه بیسه بیدی.

عیسی معبده میان

۱۳ چونکی یهودیانه عیده پسرخ نزدیک بو، عیسی به اورشلیم بوشو. ۱۴ معبده سخن میانی بیده کی تعدادی به فروخته گاو و گوسفند و کبوتر مشغولیدی و صرافانم به کاسی نیشته بید. ۱۵ پس، از طناب شلاق چا کوده اوشانه با همه یه گاوآن و گوسفندان از معبد بیرونه کوده و صرافانه سکه یانه، زمینه رو فوکوده و اوشانه میزانه واگردانه ۱۶ و کبوتر فروشانه بوگفته: «آشانه از آیه بیرون بیرید و می پره

^{۱۳} ۲:۶ یهود مذهبه میان، یهودیان از آب بدن و وسایله پا که وستی استفاده کودیدی.

^{۱۴} ۲:۶ هر پیمانیه ۷۵-۱۱۵ لیتر جا داشتی.

خانه‌ی به محل کاسپی تبدیل نو کنید!» ۱۷ اون وخت اون‌ه شاگردان به یاد باوردیدی کی بینویشته بوبسته بو: «غیرتی کی تی خانه وستی دارم، مره سوزنه.»^b

۱۸ پس یهودیان بخاطره ا کاران اونه بوگفتیدی: «چی معجزه‌پی امره نیشان دیه کی بدانیم تو اجازه‌یه ا کارانه داری؟»

۱۹ عیسی در جوابه اوشان بوگفته: «شومان ا معبده خرابه کونید من سه روز اونه دوباره چا کونم.»

۲۰ یهودیان اونه بوگفتیدی: «ا معبده ساختن چهل و شیش سال طول بکشه، و الآن تو خوایی سه روز اونه چا کونی؟» ۲۱ ولی معبدی کی عیسی از اون حرف زه‌پی، خودشه بدن بو. ۲۲ پس وختی کی از مردیان ویریشه، اونه شاگردان ا گفته‌یه به یاد باوردیدی و به کیتابه مقدس و اونه حرفان ایمان باوردیدی.

۲۳ وختی کی عیسی عیده پسخره اورشلیمه میان ایسه بو، خیل یان بخاطره معجزاتی کی انجام بده بو، به اونه نام ایمان باوردیدی. ۲۴ اما عیسی به اوشانه ایمان اعتماد ناشتی، چونکی همه‌یه شناختی ۲۵ و لازم نو بو کسی درباریه انسان چیزی اونه بگه، چونکی خودش دانستی کی انسانه دورونی چی نه!

عیسی نيقوديموس امره ملاقات بوکوده

۳ ۱ مردی بو از فرقه‌یه فریسی، نيقوديموس نام، از حاکمانه يهود. ۲ اون ایتا شب عیسی ورجه بمو و اونه بوگفته: «اوستاد! دانمی کی تو معلمی ایسی کی از خدا طرف بموی، چونکی هیچکی نتانه معجزاتی‌یه کی تو انجام دیه، انجام بده، بجز اونکی خدا اونه امره ببه.»

۳ عیسی در جواب بوگفته: «آمین، آمین، تره گم تا کسی از نو به دنیا نایه، نتانه خدا پادشاهی‌یه بیدینه.»

^b ۲: ۱۷ تورات، کیتابه مزمو، بابه ۶۹، آیه ۹.

۴ نيقوديموس اونه بوگفته: «کسی کی پیره، چوطو تانه دوباره به دنيا بايه؟ آيا تانه به خو ماره شکم و اگرده و دوباره به دنيا بايه؟»

۵ عیسی جواب بده: «آمین، آمین تره گم تا کسی از آب و روح به دنيا نایه، نتانه وارده خدا پادشاهی بیه. ۶ اونچی کی از انسان به دنيا بايه، جسمانی به و اونچی کی از روح به دنيا بايه، روحانی به. ۷ تعجب نوکون کی بوگفتم باید از نو به دنيا باید! ۸ باد هر جایی کی بخوایه، حرکت کونه و اونه صدایه ایشنوی، اما نانی کی از کویه آیه و به کویه شه. هوطویه هر کسی کی از روح به دنيا بايه.»

۹ نيقوديموس از اون وورسه: «ا چیز چوطو ممکنه؟»

۱۰ عیسی جواب بده: «تو اسرائیله معلمی و ا چیزانه متوجه نیبی؟ ۱۱ آمین، آمین، تره گم امان از اونچی کی دانیم، حرف زیم و اونچی کی بیدهیم، شهادت دییم، اما شومان امی شهادته قبول نوکونیدی. ۱۲ وختی شیمی امره درباریه اموره زمینی حرف بزم، باور نوکونیدی، چوطو باور کونیدی اگر شیمی امره از اموره آسمانی بگم؟ ۱۳ هیچکس به آسمان بوجور نوشو، مگر اونی کی از آسمان بیزیر بمو، یعنی انسانه پسر. ۱۴ هوطوی کی موسی بیابانه میان ماره مجسمه به بلنده کوده تا مردم بیدینید و از مرگ نجات پیدا بوکونید، هوطوی هم انسانه پسر باید بلنده کوده به تا مردم بیدینید و نجات پیدا بوکونید. ۱۵ تا هر کسی کی به اون ایمان باوره، زندگی به ابدی بداره. ۱۶ «چونکی خدا دنیایه اونقدر محبت بوکوده کی خو یگانه پسره فده، تا هرکی به اون ایمان باوره هلاک نه، بلکی زندگی به ابدی بداره. ۱۷ چونکی خدا خو پسره اوسه نوکوده تا مردمه دنیایه محکوم بوکونه، بلکی اوسه کوده تا توسطه اون نجات پیدا بوکونید.»

۱۸ «هرکی به اون ایمان داره، محکوم نیبه، اما هرکی به اون ایمان ناره، از هه الانم محکوم بو بوسته، چونکی به خدا یگانه پسره نام ایمان ناورده. ۱۹ و محکومیت در آنه کی نور به جهان بمو، اما مردم تاریکی به بیشتر از نور دوست داشتیدی، چونکی آشانه

کارآن بد ایسه. ۲۰ چونکی هر کسی بدی کونه، از نور نفرت دأره و نوره طرف نأیه، مبادا اونه کارآن آشکاره به و رسوا ببه. ۲۱ اما اونی کی در راستی زندگی کونه، نوره طرف آیه تا آشکاره به، کی خو کارآنه به یاری به خدا انجام بده.»

یحیی خو آخرین شهادته درباریه عیسی دهه

۲۲ بعد از اون، عیسی خو شاگردآنه آمره به دهاته اطرافه یهودیه بوشو، اون چند روزی اویه پیسه و مردمه تعمید بده. ۲۳ یحیایم عینون میان، نزدیکه سالیم، تعمید دبی، چونکی در اویه آب زیاد بو و مردم آمویدی و تعمید گیفیدی. ۲۴ اون وختی بو کی یحیی هنوز به زندان دنکفته بو. ۲۵ ایدفعه بین یحیی شاگردآن و ایتا یهودی، رسمه تطهیره وستی بحثی به وجود بمو. ۲۶ پس یحیی ورجه بمویدی و اونه بوگفتیدی: «اوستاد، اونی کی تی آمره او طرفه رود اُردن ایسه بو و تو درباریه اون شهادت دبی، الان خودش تعمید دهه و همه اونه ورجه شیدی.»

۲۷ یحیی در جواب بوگفته: «هیچکی نتأنه چیزی به دست بأوره مگر اونکی از آسمان به اون عطا ببه. ۲۸ شومان خودتآن شاهدید کی من بوگفتم کی من مسیح نی‌م، بلکه پیشاپیشه اون روانه بوبوستم. ۲۹ عروس داماده‌شینه، اما داماده رفق کی کنار ایسه به اون گوش کونه، و از ایشنوستنه داماده صدا، شادی به زیادی کونه. می شادی‌م اَطوبی تکمیله بوسته. ۳۰ اون بأید جلال پیدا بوکونه و من بأید کوچیکه بم. ۳۱ «اون کی از آسمان آیه، از همه بالاتره، اما اونی کی از زمین ایسه، زمینی به و از چیزآنه زمینی حرف زنه. اونی کی از آسمان آیه، از همه بالاتره. ۳۲ اون از اونچی کی بیده و بیشنوسته شهادت دهه، اما هیچکی اونه شهادته قبول نوکونه. ۳۳ کسی کی اونه شهادته قبول بوکونه، بر راستی به خدا مَهر تأیید بزه. ۳۴ چون اونی به کی خدا اوسه کوده، خدا کلامه بیان کونه، چون خدا خو روحه به یک میزان عطا نوکونه. ۳۵ پئر پسره محبت کونه و همه چیزه به اون بیسپرده. ۳۶ اونی کی به پسر ایمان دأره زندگی به

آبدی دأره، اَمَّا اونی کی از پسر اطاعت نوکونه، زندگی یہ آبدی یہ نیدینه، بلکی زیرِ غضبه خدا مأنه.»

عیسی و زنه سامری

۴ ا وختی عیسی بفهمسته کی فریسیان بیشنوستیدی کی اون بیشتر از یحیی شاگردان بساخته و اوشأنه تعمید دهه، ۲ گر چی عیسی شاگردان تعمید دیدی، نه خودش، ۳ یہودیہ یہ ترکه کوده و ایبارِ دیگر به طرفه جلیل بوشو. ۴ و بآیستی از سامره رده بوسته بی. ۵ پس به ایتأ شهر از سامره کی اونه نام سوخار بو، فرسه؛ نزدیکه او تیکه زمینی کی یعقوب خو پسر یوسفه فده بو. ۶ یعقوبه چاه او یہ نه بو و عیسی کی از سفر خسته بوسته بو، چایه کنار بینیشته. حدوداً ساعت دوازده ظهر بو.

۷ در ا وخت زنی از مرد مأنه سامره آب فکشنه وستی بمو. عیسی اونه بوگفته: «ایچه آب مره فدن.» ۸ او وخت اونه شاگردان بوشو بید شهر، غذا تهیه بوکونید. ۹ زن اونه بوگفته: «چوطو تو کی یہودی ایسی، از من کی ایتأ زنه سامری یم، آب خوایی؟» چونکی یہودیان سامریأنه امره هیچ معاشرتی ناشتیدی. ۱۰ عیسی در جواب بوگفته: «اگر بخششه خدایه بدأنستی بی و دأنستی کی چه کسی از تو آب خوایه، تو خودت از اون خوآستی تره آبه روانی کی حیات بخشه، عطا بوکونه.»

۱۱ زن اونه بوگفته: «ای سرور، سطل نأری و چایم خیلی گوده، پس آبه روان از کویه آوری؟» ۱۲ آیا تو از آمی پئر یعقوبم پپله تری کی ا چایه امره فده و خودش و اونه پسران و اونه گاو و گوسفندان از او چاه آب خوردیدی؟»

۱۳ عیسیٰ بوگفته: «هر کسی از آب بوخوره، بازم تشنه به. ۱۴ اما هر کی از او آبی کی من اونه قدم بوخوره، هرگز تشنه نیبه. چونکی آبی کی من اونه قدم، در اون چشمه یه آبی به، کی تا زندگی به ابدی جوشانه!»

۱۵ زن بوگفته: «ای سرور، از آب مره فدن تا د تشنه نیم و آب فکشهره آیه نایم.»

۱۶ عیسیٰ بوگفته: «بوشو تی مرد دوخوآن و واگرد.»

۱۷ زن جواب بده: «مرد نارم.»

عیسیٰ بوگفته: «راست گی کی مرد ناری. ۱۸ چونکی پنج تا مرد داشتی و اونم کی الآن داری تی مرد نی یه. اونچی کی بوگفتی درست.»

۱۹ زن بوگفته: «ای سرور، دینم کی تو ایتا نبی ایسی! ۲۰ امی پثران آ کوه رو عبادت کودیدی، اما شومان یهودیان، گیدی جایی کی باید در او یه عبادت بوکونید، اورشلیمه.»

۲۱ عیسیٰ بوگفته: «ای زن، باور بوکون زمانی فرسه کی پثره نه آ کوه رو عبادت کونیدی، نه اورشلیمه میان. ۲۲ شومان اونچی یه کی نشناسیدی عبادت کونیدی، اما امان اونچی یه کی شناسیم عبادت کونیم، چونکی نجات به وسیله یه قومه یهود فراهم به. ۲۳ اما زمانی آیه و الانم او زمان فرسه کی عبادت کوننده یانه حقیقی، پثره در روح و راستی عبادت کونیدی، چونکی پثر به دونباله اجور عبادت کوننده یان ایسه. ۲۴ خدا روحه و اونه عبادت کوننده یان باید اونه در روح و راستی عبادت بوکونید.»

۲۵ زن بوگفته: «داتم کی مسیح (یعنی <مسح بو بوسته>) آیه. وختی اون بایه، همه چیزه امره خبر دهه.»

۲۶ عیسیٰ اونه بوگفته: «من کی تی امره حرف زئن درم، هونم.»

۲۷ او لحظه عیسیٰ شاگردان از راه فرسه پیدی و از آنکی اون ایتا زنه امره حرف زئن دوبو، تعجب بوکودیدی. اما هیچکی ونورسه کی: «چی خوایی؟» یا «چره او زنه

آمرہ حرف زنی؟» ۲۸ اون وخت زن خو کوزہیہ جا بنہ و بہ شہر بوشو و مردمہ بوگفتہ: ۲۹ «بأید مردی یہ بیدینید کی ہرچی کی تا الآن بوکودہ بوم، مرہ بوگفتہ. آیا امکان نأرہ کی اون مسیح بہ؟» ۳۰ پس اوشآن از شہر بیرون بمویدی و عیسی ورجہ بوشویدی.

۳۱ میآن، شاگردآن از اون خواهش بوکودیدی و بوگفتیدی: «اوستاد چیزی بوخور!»

۳۲ اما عیسی اوشآنہ بوگفتہ: «من خوراکی، خوردنہرہ دأرم کی شومآن از اون چیزی نأیدی.»

۳۳ شاگردآن ہمدیگرہ بوگفتیدی: «مگر کسی اونہرہ خوراکی بأوردہ؟»

۳۴ عیسی اوشآنہ بوگفتہ: «می خوراک آنہ کی ارادہیہ او کسی یہ کی مرہ اوسہ کودہ بجا بأورم و اونہ کارہ بہ کمال برسأتم. ۳۵ آیا آ حرفہ نیشوستیدی کی: <چہار ماہ بیشتر بہ وختہ درو نمأنستہ؟> اما من شمرہ گم، شیمی چشمانہ و اکونید و بیدینید کی الآن مزرعہ یآن آمادہیہ درویہ. ۳۶ الآن دروگر خو مزدہ فیگیرہ و حاصلی برای زندگی یہ ابدی بہ دست آورہ، تا اونی کی بکاشتہ و اونی کی درو بوکودہ، با ہم شاد بیید. ۳۷ در آیہ آ گفتمہ درستہ کی: <اینفر کأرہ، و اینفر دیگر درو کونہ.> ۳۸ من شمرہ اوسہ کودم تا محصولیہ درو بوکونید کی شیمی دسترنج نیہ. دیگرآن سخت کار بوکودیدی و شومآن اوشآنہ دسترنجہ بردأشت کونیدی.»

۳۹ پس بہ دونبالہ شہادتہ او زنی کی بوگفتہ بو: «ہرچی کی تا الآن بوکودہ بوم، مرہ بوگفتہ،» خیلی از سامریآنہ ساکنہ او شہر بہ عیسی ایمآن بأوردیدی. ۴۰ وختی کی او سامریآن عیسی ورجہ بمویدی، از عیسی بخواستیدی کی اوشآنہ ورجہ بیسہ. پس دوروز او یہ بیسہ. ۴۱ و خیلی یأتم بخاطرہ ایشوسستہ اونہ حرفآن ایمآن بأوردیدی. ۴۲ اوشآن او زنہ بوگفتیدی: «تنہا د بخاطرہ تی حرفآن ایمآن نأوریم، چونکی آمان خودمان اونہ حرفآنہ بيشنوستیم و دانیم کی حقیقتاً آ مرد نجات دہندہیہ دنیاہ.»

عیسی جلیل میان

۴۳ بعد از دو روز، عیسی از اوپه به جلیل بوشو. ۴۴ (قبلاً خودش بوگفته بو کی: «نبی در خودشه محل احترام ناره.») ۴۵ وختی به جلیل فرسه، جلیلیان اونه به گرمی قبول بوکودیدی، چونکی اوشان بخاطره عید به اورشلیم بوشو بید و اونچی به کی عیسی اوپه انجام بده بو، بیده بید.

شفایه ایثاً درباری پسر

۴۶ بعد از اون، عیسی دوباره به قانایه جلیل بوشو، اوپه کی آبه تبدیل به شراب بوکوده بو. در اوپه ایثاً از افسران ایسه بو کی پسری مریض کفرناحوم میان دأشتی. ۴۷ وختی پیشنوسته کی عیسی از یهودیه به جلیل بمو، به اونه دئن بوشو و منت بوکوده کی بایه اونه پسره کی در حال مرگ بو، شفا بده.

۴۸ عیسی اونه بوگفته: «تا معجزات و چیزانه عجیب نیدینید، ایمان ناوردیدی!»

۴۹ او مرد بوگفته: «ای سرور قبل از اونکی می زای بپیره، بیآ.»

۵۰ عیسی اونه بوگفته: «بوشو، تی پسر زنده مانه.» او مرد عیسی کلامه قبول بوکوده

و به راه دکفته.

۵۱ هنوز راه میان ایسه بو کی اونه خدمتکاران بمویدی و بوگفتیدی: «تی پسر زنده و سالمه.» ۵۲ از اوشان وورسه: «چی ساعتی اون شفا پیدا بوکوده؟» بوگفتیدی: «دیروز ساعت یک بعد از ظهر تب، اونه وله کوده.» ۵۳ او وخت پئر بفهمسته کی آن هو ساعتی بو کی عیسی اونه بوگفته بو: «تی پسر زنده مانه.» پس خودش و اونه تمامه خانواده ایمان باوردیدی. ۵۴ آن دو مین معجزه‌ی بو کی عیسی وختی کی از یهودیه به جلیل بمو بو، انجام بده.

شفایہ مردِ علیل

۱ بعد از مدتی عیسی بخاطره ایتا از یہودیآنه عید به اورشلیم بوشو.
 ۲ اورشلیمه میان، «دروازہ یہ گوسفندہ» کار حوضی نہہ کی به زبانہ عبرانیان
 ** «بیت حسدا» گیدی و پنج تا ایوانہ سربسته دأره. ۳ در اویہ خیلی از علیآن، مثله
 کورآن، شلآن و افلیجان خوفیدی، [و منتظره حرکت آب پیدی. ۴ چونکی هرچند
 وخت ایبار ایتا فرشته یہ خداوند آمویی کی آبه حوضه به حرکت بأوره. اولین نفری
 کی بعد از به حرکت آمونہ آب وارده اون بوسی، از هر مرضی کی داشتی، شفا پیدا
 کودی.]

۵ میانی مردی ایسه بو کی سی و هشت سال زمینگیر بو. ۶ وختی عیسی بیده اون
 اویہ خوفته، بفهمسته کی خیلی وخته به ا حال دوچاره. از اون وورسه: «آیا خوایی
 کی تی سلامتی یہ به دست بأوری؟»

۷ مردِ علیل بوگفته: «ای سرور، کسی یہ نأرم کی وختی آب به حرکت آیه، مره
 حوضه میان تودہ. تا ایم خودمه به اویہ فرسأتم، کسه دیگری پیشتر از من آبه میان
 دکفه.»

۸ عیسی اونہ بوگفته: «ویریز، تی جایه جمع کون و راه بوشو.»
 ۹ او مرد در هو لحظه خو سلامتی یہ به دست بأورده و خو جایه جمع کوده و
 شروع بوکوده به راه شوئون.

او روز، شبآت^{††} بو. ۱۰ پس حاکمانہ یہود او مردی یہ کی شفا پیدا بوکوده بو،
 بوگفتیدی: «امروز روزِ شبآته و تو اجازه نأری کی تی جایه جمع کونی!»

** ۵:۲ یعنی: زبانہ یہودی

†† ۵:۹ شبآت، روزِ هفتمه هفته یہ کی او روزِ میان یہودیآن کار نوکونیدی و تمامه
 روزِ عبادت و استراحت کونیدی.

۱۱ اُون جواب بدہ: «اُونی کی مرہ شفا بدہ مرہ بوگفتہ، تِی جایہ جمع کون و راه

بوشو.»

۱۲ از اُون وورسہ پیدی: «اُونی کی ترہ بوگفتہ تِی جایہ جمع کون و راه بوشو، کی

بو؟»

۱۳ اَمّا او مردی کی شفا پیدا بوکودہ بو، نَأَسْتِی کی اُون کی ایسہ. چونکی عیسی

جمعیتہ میآن ناپدیدہ بوستہ بو.

۱۴ مدتی بعد، عیسی او مردَ معبدہ میآن پیدا بوکودہ و اونہ بوگفتہ: «الآن کی تِی

سلامتی یہ پیدا بوکودی، دِ گاہ نوکون تا از اُونی کی بی بدترہ نیی.» ۱۵ او مرد بوشو

و یہودیآنہ بوگفتہ: «اُونی کی مرہ شفا بدہ، عیسایہ!»

قدرت و اقتدارہ خدا پسر

۱۶ بہ اَدلیل بو کی حاکمانہ یہود عیسایہ آزار دَپیدی، چونکی در روزِ شَبَات دست

بہ اَجور کارآن زہی. ۱۷ عیسی جواب بدہ: «می پتر ہنوز کار کونہ، منم کار کونم.»

۱۸ بہ اَخاطر یہودیآن بیشتر از قبل خواستیدی کی اونہ بوکوشید، چونکی نہ تنہا روزِ

شَبَاتہ ایشکنہ پی، بلکی خدایہ خو پتر دوخوادی و خودشہ خدا امرہ برابر دانستی.

۱۹ عیسی جواب بدہ: «آمین، آمین، شمرہ گم کی پسر از خودش ہیچ کاری نتانہ

انجام بدہ مگر او کارایی کی پتر انجام دہہ، پسر بیدینہ. چونکی ہرچی کی پتر کونہ،

پسر م کونہ. ۲۰ پتر پسرہ دوست دَارہ و ہر کاری کی کونہ، اونہ نیشان دہہ و کارایی

از اَن بزرگترم در آیندہ نیشان دہہ تا شومآن از تعجب مات بمَآئید. ۲۱ ہوطو کی پتر

مُردہ یانہ ویریزانہ و اوشانہ زندہ کونہ، پسر ہم ہر کسی یہ کی بخوایہ، زندہ کونہ.

۲۲ پتر کسی یہ داوری نوکونہ، بلکی تمامہ کارہ داوری یہ بہ پسر بیسپردہ. ۲۳ تا ہمہ

پسرہ احترام بوکونید، ہوطو کی پترہ احترام نہیدی. کسی کی پسرہ احترام نوکونہ،

بہ پتری کی اونہ اوسہ کودہ، احترام نَنہ. ۲۴ آمین، آمین، شمرہ گم ہر کی می کلامہ

گوش بدہ و بہ کسی کی مرہ اوسہ کودہ ایمان باورہ، زندگیہ ابدی دآرہ و محکومہ نیبہ، بلکی از مرگ بہ زندگیہ ابدی انتقال پیدا کونہ. ۲۵ آمین، آمین، شمرہ گم، زمانی فرسہ، بلکی الٰئنہ کی مُردہ یان، خدا پسرہ صدایہ ایشونیدی و ہر کی گوش بدہ، زندہ بہ. ۲۶ چونکی ہوطو کی پٹر در خودش حیات دآرہ، خو پسرہ عطا بوکودہ کی در خودش حیات بدآرہ. ۲۷ و اونہ ا قدرتہ بخشہ کی داوری بوکونہ، چونکی انسانہ پسرہ. ۲۸ از ا حرفان تعجب نوکونید، چونکی زمانی فرسہ کی ہمہیہ اوشانی کی در قبریدی، اونہ صدایہ ایشونیدی و بیرون آیدی. ۲۹ اوشانی کی خوبی بوکودہ بید، برای قیامت کی خو دونبال زندگی ابدی یہ دآرہ. اوشانی کی بدی بوکودہ بید، برای قیامت کی خو دونبال مکافاتہ دآرہ. ۳۰ من از خودم ہیچ کاری نتأم بوکونم، بلکی از اونچی کی ایشونم، داوری کونم و می داوری ہم عادلانہیہ، چونکی بہ دونبال انجامہ می خواستہ یان نی، بلکی خوایم خواستہیہ اونیہ کی مرہ اوسہ کودہ انجام بدم.

عیسی شاہدان

۳۱ «اگر خودم مرہ شہادت بدم، می شہادت اعتبار نآرہ. ۳۲ اما کسی دیگری ایسہ کی مرہ شہادت دہہ و دآنم کی اونہ شہادت در موردہ من معتبرہ. ۳۳ البتہ شومان کسانییہ یحیی ورجہ اوسہ کودیدی و اون بر حقیقت شہادت بدہ. ۳۴ نہ بخاطرہ انکی من انسانہ شہادتہ قبول بوکونم، بلکی ا حرفانہ زخم تا نجات پیدا بوکونید. ۳۵ یحیی چراغی بو روشن و نورانی و شومان خواستیدی کی زمانی اونہ نورہ میان خوش بیبید. ۳۶ اما من شہادت محکمتر از یحیی شہادت دارم، چونکی پٹر کارانی مرہ بیسپردہ تا بہ کمال برسآنم، یعنی ا کارانی کی کونم، مرہ شہادت دہہ کی مرہ پٹر اوسہ کودہ. ۳۷ ہو پٹری کی مرہ اوسہ کودہ، خودش مرہ شہادت دہہ. شومان ہرگز اونہ صدایہ نیشونستیدی و اونہ رویہ نیدہ بیدی. ۳۸ اونہ کلامہ شیمی دیلہ میان

ناریدی۔ چونکی به اونی کی اونه اوسه کوده ایمان ناریدی۔ ۳۹ هه کیتابه مقدسه به دقت خوانیدی، چونکی فکر کونیدی توسطه اون زندگی به ابدی داریدی، در حالی کی هه کیتابانه کی مره شهادت دهه۔ ۴۰ اما نخوانیدی می ورجه بآید تا زندگی به ابدی پیدا بوکونید۔

۴۱ «جلاله از آدمیان قبول نوکونم۔ ۴۲ اما شمره شناسم کی خدا محبته شیمی دیله دورون ناریدی۔ ۴۳ من به نام می پتر بموم، اما شومان مره قبول نوکونیدی۔ اما اگر کسی دیگری به نام خودش بآیه، شومان اونه قبول کونیدی۔ ۴۴ چوطو تانیدی ایمان باورید، در حالی کی همدیگره جلال دیهیدی۔ اما به دونباله جلالی کی از خدایه یگنا ایسه، نی پیدی؟ ۴۵ فکر نوکونید اون منم کی پتره ورجه شمره متهم کونم۔ شیمی متهم کوننده موسایه، هونی کی شومان به اون امید دوستیدی۔ ۴۶ اگر موسایه قبول داشتیدی، مرم قبول کودیدی، چونکی اون درباریه من بینویشته بو۔ ۴۷ اما اگر اونه نیویشته یانه باور ناریدی، چوطو می حرفانه قبول کونیدی؟»

زیاده بوستنه پنج تا نان و دوتا ماهی

۱ مدتی بعد، عیسی به او طرفه دریاچه جلیل کی هو دریاچه تیریه بو، بوشو۔
 ۲ گرویه زیادی اونه دونبالسر بوشو پیدی چونکی معجزاتی کی با شفایه مریضان انجام بده بو، بیده بید۔ ۳ پس عیسی تپه جور بوشو و خوشاگردانه امره اویه بینویشته۔
 ۴ (یهودیانه عیده پسخ نزدیک بو) ۵ وختی عیسی نیگاه بوکوده، بیده کی گرویه زیادی اونه طرف امون دریدی، فیلیپسه بوگفته: «از کویه نان بینیم تا آشان بوخورد؟» ۶ عیسی آ حرفه بوگفته چون خواستی اونه امتحان بوکونه و خودش بهتر دانستی کی چی بوکونه۔

۷ فیلیپس جواب بده: «دیویست دینار نانم اوشأنه سئره نوکونه، حتی اگر هر کدامه اوشأن اچچه نان بوخورید.» (دیویست دینار، او موقع حدوده هشت ماهه کارگره مزد بو.)

۸ ایآ دیگر از شاگردان به نام آندریاس کی شمعون پطرس برار بو، بوگفته: ۹ «ایآ پسر بچه ایسه کی پنج تا نانه جو و دو تا ماهی داره، اما آن، چوطو آ گرویه سئره کونه؟»

۱۰ عیسی بوگفته: «مردمه بینیشأنید.» اویه سبزه زار زیاد بو. او جمعیت میان پنج هزار نفر فقط مرد بید. ۱۱ اون وخت عیسی نانه فیگفته و شکرگزاری بوکوده و اونه شاگردان، بین اوشانی کی نیشته بید، تقسیم بوکودیدی، و ماهی یانه امرهیم هو کاره بوکوده، به اندازه یی کی خواستیدی اوشأنه فده. ۱۲ وختی سئره بوستیدی، خو شاگردانه بوگفته: «هر چی زیاد بمو خورده نانه جمع کونید تا چیزی از بین نشه.» ۱۳ پس اوشأنه جمع کودیدی و از باقی مانده یه او پنج تا نانه جو کی جماعت بوخورده بید، دوازده تا زنبیل پره بوسته!

۱۴ مردم با دئه آ معجزه کی از عیسی ظاهره بوسته، بوگفتیدی: «راستی، راستی کی اون هو پیامبری ایسه کی بایستی به جهان بموبی.» ۱۵ عیسی وختی بفهمسته کی اوشأن تصمیم داریدی اونه به زور پادشاه بوکونید، او جایه ترکه کوده و تنهایی به کوه بوشو.

عیسی آبه رو راه شه

۱۶ غروب دم، اونه شاگردان به سمته دریاچه بیزیر بموبیدی. ۱۷ هوا تاریک بو و عیسی هنوز اوشأنه امره نیسه بو، اوشأن سوار قایق بو بوستیدی و به او طرفه دریاچه، به طرفه گفناحوم بوشوبیدی. ۱۸ اما در آ موقع، دریاچه بخاطره وزشه باده سختی کی آمویی به تلاطم دکفته. ۱۹ وختی به اندازه پنج یا شیش کیلومتر پارو بزه بید،

عیسایہ بیدہ پیدی کی آبه روراه شوئون دره و قایقه نزدیکه بوستن دره. پس هراسانه بوستیدی. ۲۰ اما عیسی اوشانه بوگفته: «منم، نترسید!» ۲۱ اون وخت خواستیدی اونه سوار قایق بوکونید، کی قایق هو لحظه به مقصد فرسه.

عیسی، نانه حیاته

۲۲ روز بعد، جماعتی کی او طرفه دریاچه ایسه بید، بفهمستیدی کی بجز ایثا قایق، قایقه دیگری اویه ننه بو و دانستیدی کی عیسی خو شاگردانه امره اونه سوار نوبوسته بو، بلکی شاگردان تنهایی بوشو بید. ۲۳ اون وخت قایقانه دیگری از تیبریہ بمو پیدی و نزدیکه جایی فرسه پیدی کی اوشان بعد از شکرگزاریه عیسی، نان بوخوردہ بید. ۲۴ وختی مردم بفهمستیدی کی نه عیسی اویه ایسه و نه اونه شاگردان، او قایقانه سوار بوستیدی و به دونباله عیسی به کفر ناحوم بوشو پیدی.

۲۵ وختی اونه او طرفه دریاچه پیدا بوکودید، اونه وورسه پیدی: «ای اوستاد، کی آیه بمویی؟»

۲۶ عیسی جواب بده: «آمین، آمین، شمره گم، می دونبال گردیدی نه به دلیلہ معجزاتی کی بیدہ پیدی، بلکی بخاطره او نانی کی بوخوردیدی و ستره بوستیدی. ۲۷ کار بوکونید اما نه خورا که فانی ره، برای خوراکی کی تا زندگی به ابدی باقی به، خوراکی کی انسانه پسر شمره فده. چونکی بر پسره کی خدایه پتر، مہر تأیید بزه.»

۲۸ اون وخت از اون وورسه پیدی: «چی بوکونیم تا کارایی کی خدا خویہ انجام بدیم؟»

۲۹ عیسی در جواب بوگفته: «کاری کی خدا خواسته به آنه کی به او کسی کی اون اوسه کوده ایمان باورید.»

۳۰ بگفتیدی: «چی معجزه‌پی اَمَره نیشان دیہی تا با اونه دئن، تره ایمان بأوریم؟ چی کونی؟ ۳۱ امی پئران بیابانه میانی منایه ^{##} کی خورا که آسمانی بو، بوخوردیدی هوطو کی بینویشته نه: «اون از آسمان اوشأنه نان فده تا بوخورید.»»

۳۲ عیسی جواب بده: «آمین، آمین، شمره گم، موسی نبو کی از آسمان او نانه شمره فده، بلکی می پئر بو کی نانه حقیقی به از آسمان شمره فده. ۳۳ چونکی خدا نان، کسی به کی از آسمان نازله به و به دنیا حیات بخشه.»

۳۴ پس بگفتیدی: «ا نانه برای همیشه اَمَره فدن.» ۳۵ عیسی اوشأنه بگفته: «من نانه حیات ایسم، هر کی می ورجه بأیه، هرگز گرسنه نیبه و هر کی مره ایمان بأوره، هرگز تشنه نیبه. ۳۶ ولی هوطو کی شمره بگفتم، هرچند کی مره بیده بیدی، اما ایمان ناوردیدی. ۳۷ هر کسی کی پئر، مره بخشه، می ورجه آیه و هر کی می ورجه بأیه، هیچ وخت اونه از خودم دوره نوکونم. ۳۸ چونکی از آسمان بیزیرنوم کی می خواسته به عمل بوکونم، بلکی بموم تا خواسته به کسی به کی مره اوسه کوده انجام بدم. ۳۹ و خواسته به کسی کی مره اوسه کوده آنه کی کسانی به کی اون مره بخشه، هیچ کدامه از دست ندم، بلکی اوشأنه در روز آخر ویریزانم. ۴۰ و می پئر خواسته آنه کی هر کسی کی پسره بیدینه به اون ایمان بأوره، از زندگی به ابدی برخورداره به، و من اونه در روز آخر ویریزانم.»

۴۱ اون وخت یهودیان درباریه اون شروع به هممه بوکودیدی، چونکی بگفته بو: «من اونان ایسم کی، از آسمان نازله بوسته.» ۴۲ اوشأن گفتیدی: «مگر ا مرد، عیسی، یوسفه پسر نی به کی اونه پئر و ماره امان شناسیم؟ پس چوطو گه کی > از آسمان نازله بوستم؟»

^{##} ۶:۳۱ نان کی خدا برای قومه اسرائیل بیابانه میان فده. تورات، کیتابه خروج، باب ۱۶، آیه ۴.

۴۳ عیسی در جواب بوگفته: «همدیگره امره هممه نوکونید! ۴۴ هیچکس نتانه می ورجه بایه مگر، پتری کی مره اوسه کوده اونه جذب بوکونه. من اونه در روز آخر ویریزانم. ۴۵ در کیتابه انبیا بمو کی: «همه از خدا تعلیم گیریدی.»^c پس هر کی از خدا بیشنوه و از اون تعلیم بیگیره، می ورجه آیه. ۴۶ هیچ کس پتره نیده، مگر اون کسی کی از طرفه خدا بمو؛ اون، پتره بیده. ۴۷ آمین، آمین، شمره گم، هر کی ایمان باوره، از زندگی به ابدی برخورداره. ۴۸ من نانه زندگی ایسم. ۴۹ شیمی پتران بیابانه میان منایه بوخوردیدی، ولی به هر حال بمریدی. ۵۰ اما نانی کی از آسمان نازله به، هر کی از اون بوخوره، نیمیره. ۵۱ اون نانه زنده من ایسم کی از آسمان نازله بوسته. هر کی ا نانه بوخوره، تا ابد زنده مانه. نانی کی من برای حیاته دنیا بخشم، می بدنه.»

۵۲ پس بحثه تندی حاکمانه یهوده میان به وجود بمو کی: «ا مرد چوطو تانه خو بدنه امره فده تا بوخوریم؟»

۵۳ عیسی اوشانه بوگفته: «آمین، آمین، شمره گم کی تا انسانه پسره بدنه نوخوید و اونه خونه نوشید، در خودتان زندگی ابدی ناریدی. ۵۴ هر کی می بدنه بوخوره و می خونه بنوشه، زندگی به ابدی داره و من در روز آخر اونه ویریزانم. ۵۵ چونکی می بدن خورا که حقیقی و می خون نوشیدنی به حقیقی به. ۵۶ کسی کی می بدنه خوره و می خونه نوشه در من ساکنه به و منم در اون ساکنه بم. ۵۷ هوطو کی پتره زنده مره اوسه کوده منم به می پتر زندهیم، اونی کی مره خوره، توسطه من زنده مانه. ۵۸ آن، نانی به کی از آسمان نازله بوسته، نه مثله اونچی کی شیمی پتران بوخوردیدی و به هر حال بمریدی؛ بلکه هر کی از آنان بوخوره، تا ابد زنده مانه.» ۵۹ عیسی ا حرفانه زمانی بوگفته کی کفرناحومه کنیسه میان تعلیم دی.

^c ۶: ۴۵ تورات، کیتابه اشعیا، باب ۵۴، آیه ۱۳.

عیسی شاگردان عیسایہ ترکہ کودید

۶۰ خیل از اونه شاگردان با ایشنوستنه ا حرفان بوگفتیدی: «ا تعلیم خیل سختہ، کی تانه اونه قبول بوکونہ؟»

۶۱ عیسی دانستی کی اونه شاگردان دربارہیہ اونه حرفان ہمہہ کودن دریدی. اوشانہ بوگفتہ: «آیا آن باعثہ شیمی انحراف بہ؟ ۶۲ پس اگر انسانہ پسرہ بیدینید کی بہ خو جایہ اول صعود بوکونہ، چی کونیدی؟ ۶۳ روحہ کی زندہ کونہ، جسم فایدہ پی ناره. حرفانی کی من شمرہ بوگفتم، روح و زندگی بہ. ۶۴ اما بعضی از شومان ایسہ پیدی کی ایمان ناوریدی.» عیسی از اول دانستی کی چی کسانئ ایمان ناوریدی و کی یہ کی اونه بہ دشمن تسلیم کونہ. ۶۵ بعد از اون، بوگفتہ: «هنہ وستی شمرہ بوگفتم کی ہیچکس نتانہ می ورجہ بایہ، مگر آنکی از پترہ طرف بہ اون عطا بوہوستہ بی.»

۶۶ در ا زمان خیل از اونه شاگردان و اگردستیدی و د اونه ہمراہی نوکودیدی. ۶۷ پس عیسی او دوازده شاگردہ کی قبلاً انتخاب بوکودہ بو بوگفتہ: «آیا شومانم خوآپیدی بیشید؟»

۶۸ شمعون پطرس جواب بدہ: «ای سرور، کی ورجہ بیشیم؟ کلماتہ زندگی یہ ابدی تی ورجہ نہہ. ۶۹ و امان ایمان باوردیم و دانیم کی تویی او قدوس از پیشہ خدا.» ۷۰ عیسی اوشانہ جواب بدہ: «مگر شومان دوازده نفرہ من انتخاب نوکودم؟ با ا حال ایتا از شومان از ابلیسہ.» ۷۱ اون بہ یہودا، شمعون اسخریوطی پسر، اشارہ کودی، چونکی ایتا از او دوازده نفر بو کی بعد از مدتی عیسایہ بہ دشمن تسلیم کودی.

عیسی عیدہ خیمہیان شوئون درہ

۱ از اون بہ بعد عیسی جلیل میان گردستی، نحواستی یہودیہ میان پیسہ، چونکی حاکمانہ یہود خوآستیدی اونه بوکوشید. ۲ وختی عیدہ خیمہیان کی

ایتاً از یهودیانه عید بو، نزدیکه بوسته، ۳ عیسی برأران اونه بوگفتیدی: «ایه ترکه کون و به یهودیه بوشو، تاتی هواداران کارایی کی کونی، بیدینید. ۴ چونکی هر کی خوایه شناخته بیه، خلوقی کار نوکونه. تو کی آ کارانه کونی، دنیایه نیشان بدن.» ۵ چونکی حتی اونه برأراشم اونه ایمان ناورده بیده.

۶ پس عیسی او شانه بوگفته: «می وخت هنوز فنرسه، اما شیمی ره هر وختی مناسبه. ۷ دنیا نتانه از شومان متنفر بیه، اما از من نفرت داره، چونکی من شهادت دهم کی اونه کاران، بده. ۸ شومان خودتان به عید بیشید. من الان نایم، چونکی می وخت هنوز فنرسه.» ۹ انه بوگفته و جلیل میان پیسه.

۱۰ اما بعد از اونکی اونه برأران به عید بوشویدی، خودشم بوشو، اما نه آشکارا بلکی خلوقی. ۱۱ پس حاکنانه یهود، عیده موقع اونه دونبال بیدی و وورسه بیدی: «او مرد کویه ایسه؟» ۱۲ درباریه اون مردمه میان هممه زیاد بو. تعدادی گفتیدی: «مرد خوبی ایسه» و تعداده دیگرم گفتیدی: «نه، بلکی مردمه گمراهه کونه.» ۱۳ چون از حاکنانه یهود ترس داشتیدی، هیچکس درباریه اون آشکارا حرف نزهی.

عیسی خانه یه خدا میان تعلیم دهه

۱۴ چون نیی از عید بوگذشته بو، عیسی به صحن معبد بمو و شروع به تعلیم بوکوده. ۱۵ یهودیان تعجب بوکودیدی و وورسه بیدی: «ا مرد کی درسه الهی نخوانده، چوطو تانه آنقدر معلومات بداره؟»

۱۶ عیسی در او شانه جواب بوگفته: «می تعالیم از من نییه، بلکی از کسی ایسه کی مره اوسه کوده. ۱۷ اگر کسی براسستی بخوایه کی اونه اراده یه انجام بده، فهمه کی آ تعالیم از خدایه، یا آن کی من از خودم گم. ۱۸ اون کی از خودش گه، به دونبال انه کی خودشه جلال بده، اما اون کی خوایه کسی یه کی اونه اوسه کوده

جلال بده، راستگه و در اون هیچ ناراستی نی نه. ۱۹ آیا موسی شریعتہ شمره فنده؟
 اما هیچ کدام از شومان به اون عمل نوکونیدی. پس چره خوآییدی مره بوکوشید؟»
 ۲۰ مردم جواب بدیدیدی: «تره دیوبزه، کی یه کی تی کوشتنه دونبال ببه؟»
 ۲۱ عیسی در جوابه اوشان بوگفته: «من ایثا معجزه بوکودم و شومان همه تا از اون
 ماته بوستیدی. ۲۲ موسی حکمه ختنه یه شمره فده - البته آن نه از طرفه موسی بو،
 بلکی از طرفه پترانه قوم بو - و طبق حکم، شومان شیمی پسرانه در روز شبات ختنه
 کونیدی. ۲۳ پس اگر انسان در روز شبات ختنه به تا موسی شریعت نشکفه، چره
 عصبانی بیدی از آنکی تمامه بدنه انسانی یه در روز شبات سلامتی بخشم؟ ۲۴ سرسری
 داوری نوکونید، بلکی به حق داوری بوکونید.»

مردمه واکنش نسبت به عیسی حرفان

۲۵ پس بعضی از اهالی یه اورشلیم بوگفتیدی: «آیا آن هونی نی یه کی قصد دآریدی
 اونه بوکوشید؟ ۲۶ بیدینید چوطو آشکارا حرف زنه و اونه هیچی نیگیدی! آیا امکان
 دآره کی حاکمانه قوم ا حقیقته بفهمستیدی کی اون هو مسیحه؟ ۲۷ امان دانیم کی
 ا مرد از کویه بمو، وختی کی مسیح ظهور بوکونه، کسی نانه کی از کویه آیه.»
 ۲۸ اون وخت عیسی موقعه تعلیم معبده میانی، با صدایه بلند بوگفته: «مره شناسیدی
 و دانیدی کی کویه شینم، اما من از طرفه خودم نموم؛ اونی کی مره اوسه کوده،
 حق و شومان اونه شناسیدی. ۲۹ اما من اونه شناسم، چونکی من از اونم و اون مره
 اوسه کوده.» ۳۰ پس خوآستیدی کی اونه گرفتاره کونید، اما هیچکی اونه دست
 درازه نوکوده، چونکی اونه وخت فرسه بو. ۳۱ به هر حال خیلی از مردم اونه ایمان
 باوردیدی. اوشان گفتیدی کی: «آیا وختی مسیح بآیه، از ا مرد بیشتر معجزه کونه؟»
 ۳۲ اما فریسیانه گوش فرسه کی مردم درباریه عیسی اجور همه کونیدی. پس
 سرانه کاهنان و فریسیان، قراولانه معبده اوسه کودیدی تا اونه گرفتاره کونید.

۳۳ اون وخت عیسی بوگفته: «زمانه کمی شیمی امره ایسم، از آن به بعد او کسی ورجه شم کی مره اوسه کوده. ۳۴ می دونبال گردیدی، اما پیدا نوکونیدی، و جایی کی من شم، شومان نتائیدی بآید.»

۳۵ پس یهودیان همدیگره گفتیدی کی: «آ مرد کویه شه کی امان نتائیم اونه پیدا بوکونیم؟ نوکونه خویه بشه یهودیانی ورجه کی بین یونانیان پراکنده پیدی و یونانیانه تعلیم بده. ۳۶ اونه منظور چی بو کی بوگفته می دونبال گردیدی، اما نتائیدی پیدا بوکونید و جایی کی من ایسم، شومان نتائیدی بآید؟»

عیسی حرفان در آخرین روز عید

۳۷ روز آخر کی روز بزرگه عید بو، عیسی بیسه و با صدایه بلند بوگفته: «هر کی تشنه یه، می ورجه بآیه و آب بوخوره. ۳۸ هر کی به من ایمان بأوره، هوطو کی کیتابه مقدس گه، از اونه وجود چشمه یانه آبه زنده جاری به.» ۳۹ آ حرفه درباریه روح بوگفته کی کسانی کی به اون ایمان بأورید، او روچه پیدا کونیدی. چونکی روح هنوز عطا نوبسته بو، و عیسی هنوز جلال پیدا نوکوده بو.

مردمه اختلاف در مورد عیسی

۴۰ بعضی از مردم با ایشنوستنه آ حرفان گفتیدی کی: «راستی، راستی کی آ مرد هو پیامبره موعوده.» ۴۱ دیگران گفتیدی کی: «اون مسیحه!» اما گروهی دیگر وورسه پیدی: «مگر مسیح از جلیل ظهور کونه؟ ۴۲ مگر کیتابه مقدس نوگفته کی مسیح از نسله داووده و از بیت لحم، دهی کی داوود در اون زندگی کودی، ظهور کونه؟» ۴۳ پس بخاطره عیسی مردمه میانی اختلاف دکفته. ۴۴ تعدادی خواستیدی کی اونه گرفتاره کونید، اما هیچکی اونه دست درازه نوکوده.

بی ایمانی رہبرانہ دین

۴۵ پس قراولانہ معبد و آگر دستیدی سرانہ کاهنان و فریسیانہ ورجہ. فریسیان و سرانہ کاهنان از اوشان وورسہ پیدی: «چہ اونہ نأوردیدی؟»

۴۶ قراولان جواب بدیدی: «تا الآن مثلہ اَ مرد کسی حرف نزه.»

۴۷ پس فریسیان بوگفتیدی: «مگر شومائم فریب بوخوردیدی؟ ۴۸ آیا از حاکمان یا فریسیان کسی ایسہ کی اونہ ایمان بأوردہ بی؟ ۴۹ البتہ کی نہ! اما اَ مردمہ نادان کی از شریعت چیزی نأیدی، ملعونیدی.»

۵۰ نیقودیموس کی پیشتر عیسی ورجہ بوشو بو و ایتا از فریسیان بو، بوگفتہ: ۵۱ «آیا اَ می شریعت کسی یہ محکوم کونہ، بدونہ انکی اول اونہ حرفہ بیسنوہ و بدانہ کی چی بوکودہ؟»

۵۲ در جواب بوگفتیدی: «مگر توئم جلیلی بی؟ تحقیق بوکون و بیدین کی ہیچ پیامبری از جلیل وینیریزہ!» ۵۳ بعد از اون، هر کی خودشه خانہ بوشو.

۱ اما عیسی بوشو بہ کوهہ زیتون.

بخششہ زنہ زناکار

۲ وختہ سحر عیسی بازم بہ صحن معبد بمو. در او یہ مردم ہمہ اونہ دور جمع بوستیدی عیسی بینبشہ و اوشانہ تعلیم بدہ. ۳ در اَ وخت علمایہ دین و فریسیان، زنی یہ کی در حینہ زنا پیگفتہ پید، بأوردیدی و اونہ مردمہ میان بدأشتیدی.

۴ عیسیاہ بوگفتیدی: «اوستاد، اَ زنہ در حینہ زنا پیگفتیدی. ۵ موسی در شریعت، امرہ حکم بوکودہ کی اَ جور زنا کآن سنگسار ببید. اما تو چی گی؟»

۶ آنہ بوگفتیدی تا اونہ امتحان بوکونید تا ایتا بہانہ بی بدأرید و اونہ محکوم بوکونید. اما عیسی خو سرہ بیزیر تودہ و خو انگوشته امرہ زمینہ رو نیویشتی. ۷ اما چونکی

اوشان بازم از اون سؤال کودیدی، عیسی خو سره بلنده كوده و اوشانه بوگفته: «از شیبی میانی هر کسی کی گگاهی ناره، اولین سنگه اونه بزنه.»^۸ بازم خو سره بیزیر توده و زمینه رو نیویشتی.

۹ با اینسوستن آ حرف اوشان، ایثا ایثا از بزرگتران شروع بوکودیدی و از اویره بوشوییدی و عیسی اویره او زنه امره تنها بیسه. ۱۰ اون وخت عیسی خو سره بلنده كوده و اونه بوگفته: «ای زن، اوشان کویه ایسه پیدی؟ هیچکس تره محکوم نوکوده؟»
۱۱ جواب بده: «هیچکس، ای سرور.»

عیسی اونه بوگفته: «منم تره محکوم نوکونم. بوشو، و د گاه نوکون.»

عیسی نوره دنیایه

۱۲ پس عیسی ایبار دیگر مردمه امره حرف بزه و بفرمأسته: «من نوره دنیا ایسم، هر کی از من پیروی بوکونه، هرگز در تاریکی راه نیشه، بلکه از نوره زندگی برخورداره به.»

۱۳ پس فریسیان اونه بوگفتیدی: «تو خودت، خودت ره شهادت دیهی، پس تی شهادت معتبر نییه.»

۱۴ عیسی در جوابه اوشان بوگفته: «هرچند کی من خودم، خودمه ره شهادت دهم، ولی می شهادت معتبره، چونکی دائم از کویه بموم و به کویه شم، اما شومان نآنیدی کی من از کویه بموم و به کویه شم. ۱۵ شومان فکره انسانی امره داوری کونیدی، اما من کسی ره داوری نوکونم. ۱۶ ولی اگر داوری یم بوکونم، می داوری درسته، چونکی تنها نییم، بلکه پتری کی مره اوسه كوده، می امره یه. ۱۷ شیبی شریعته دورون بینویشته بو کی شهادته دوتأ شاهد معتبره. ۱۸ من خودم مره شهادت دهم و می پترم کی مره اوسه كوده، مره شهادت دهه.»

۱۹ اون وخت از عیسی وورسه پیدی: «تی پتر کویه ایسه؟»

عیسی جواب دہ: «نہ مرہ شناسیدی نہ می پترہ. اگر مرہ شناختیدی می پترم شناختیدی.» ۲۰ عیسی آ حرفانہ زمانی کی در بیت المالہ معبد تعلیم دئی، بیان بوکودہ، اما ہیچکس اونہ دستگیر نوکودہ چونکی اونہ وخت ہنوز فترسہ بو.

عیسی حرفان دربارہ یہ خودشہ مرگ

۲۱ عیسی ایدفعہ دیگر اوشانہ بوگفتہ: «من شم و شومان می دونبال گردیدی و شیمی گاہانہ میان میریدی. او جایی کی من شم، شومان نتائید بآید.»
 ۲۲ پس یہودیآن بوگفتیدی: «آیا تصمیم دارہ کی خورہ بوکوشہ کی اٹو گہ: > او جایی کی من شم، شومان نتائید بآید؟»
 ۲۳ عیسی آشانہ بوگفتہ: «شومان از بیزیریدی و من از بوجور. شومان از آ دنیا پید ولی من از آ دنیا نییم. ۲۴ شمرہ بوگفتم کی شیمی گاہانہ میان میریدی. چون اگر ایمان ناویرد کی من ایسم کی ایسم، ۲۵ در شیمی گاہان میریدی.»
 ۲۵ از اون وورسہ پیدی: «تو کی ایسی؟»
 عیسی جواب دہ: «ہونی کی از اول شمرہ بوگفتم. ۲۶ خیلی چیزان دربارہ یہ شومان دارم کی شمرہ بگم و شمرہ محکومہ کونم، اما اونی کی مرہ اوسہ کودہ، حق و من اونچی یہ کی از اون بیشنوستم، بہ دنیا بازم گم.» ۲۷ اوشان نفہمستیدی کی از پتر اوشانہرہ گفتن درہ.

۸:۲۴^{۲۵} عبارت «من ایسم کی ایسم» خدا نامرہ در تورات، کیتابہ خروج، بابہ ۳، آیہ ۱۴ بینویشتہ بو بوستہ: «خدا موسی یہ بوگفتہ: «ایسم اونی کی ایسم» و بوگفتہ بنی اسرائیلہ اٹو بوگو: «ایسم مرہ شیمی ورجہ اوسہ کودہ»». و تورات، کیتابہ اشعیاء، بابہ ۴۳، آیہ ۱۰ بینویشتہ بو بوستہ: «خداوند گہ: «شومان می شاہدان ایسیدی و می بندہ کی اونہ انتخاب بوکودم تا بدانید، بہ من ایمان باویرد و بفہمید کی من اون ایسم و پیش از من خدایی وجود ناشتی و بعد از من خدایی وجود نآرہ.»» ہطو در بابہ ۸ آیاتہ ۲۸ و ۵۸ و بابہ ۱۳ آیہ ۱۹.

۲۸ پس عیسی اوشانہ بوگفته: «اون وختی کی انسانہ پسرہ بلندہ کودیدی، فهمیدی کی من ایسم»^{۳۷} و از خودم کاری نوکونم، بلکی فقط اونچی یہ گم کی می پٹر مرہ یاد بدہ۔ ۲۹ اون کی مرہ اوسہ کودہ، می امرہ یہ۔ اون مرہ تنہا نہ، چونکی من ہمیشہ اون چیز ییہ کی اونہ خوشحالہ کونہ، انجام دہم۔»^{۳۰} آ حرفانہ امرہ خیلی یان اونہ ایمان باوردیدی۔

آزادی حقیقی

۳۱ پس عیسی بہ یہودیانی کی اونہ ایمان باوردہ بید، بوگفته: «اگر می کلامہ میان بید، حقیقتاً می شاگرد بیدی۔ ۳۲ و حقیقتہ شناسیدی و حقیقت شمرہ آزادہ کونہ۔»

۳۳ اونہ جواب بدیدی: «امان ابراہیمہ زاکانیم و ہیچ وخت غلامہ کسی نوبوستیم۔ پس چوطوی گی، کی آزادہ بھی؟»

۳۴ عیسی جواب بدہ: «آمین، آمین، شمرہ گم، ہر کسی کی گاہ کونہ، غلامہ گاہ! ۳۵ غلام ہیچ وخت اہلہ خانہ میان جایہ ہمیشگی نآرہ، اما پسرہ ہمیشہ جا نہہ۔ ۳۶ پس اگر پسر شمرہ آزادہ کونہ، حقیقتاً آزادہ بیدی!»

ابراہیم اصلی زاکان

۳۷ «دانم کی ابراہیمہ زاکانیدی۔ اما بہ دونبالہ انیدی کی مرہ بوکوشید، چونکی می کلام شیمی میانی جایی نآرہ۔ ۳۸ من از اونچی کی می پٹرہ ورجہ بیدم، حرف زلم و شومانم اونچی یہ کی از شیمی پٹر بيشنوستیدی، انجام دییدی۔»
۳۹ بوگفتیدی: «امی پٹر، ابراہیمہ۔»

^{۳۷} ۸:۲۸ بہ آیہ ۲۴ نیگاہ بوکونید۔

عیسی بوگفته: «اگر ابراهیمه زَا کَان پید، ابراهیمه مَأَسْتَن رفتار کودیدی. ۴۰ اَمَّا به دونباله اَنید کی مره بوکوشید و من اونی ایسم کی حقیقتی به کی از خدا بیشنوستم، شمره باز بوگفتم! ابراهیم اَطو رفتار نوکوده. ۴۱ ولی شومآن شیمی پُره کارآنه انجام دیهدی.»

خدا زَا کَان و شیطانہ زَا کَان

بوگفتیدی: «اَمَّا ن حرامزاده نییم! ایثا پُتر دَآریم کی هو خدایه.»

۴۲ عیسی اَشَّانہ بوگفته: «اگر خدا شیمی پُتر بو، مره دوست دَآشتیدی، چونکی من از طرفه خدا بَموم و الآن آیه ایسم. من از طرفه خودم نَموم، بلکی اون مره اوسه کوده. ۴۳ بخاطره چی می حرفانہ نفهمیدی؟ بخاطره آنکی نتانیدی می کلامه قبول بوکونید. ۴۴ شومآن از شیمی پُتر شیطانیدی و به دونباله انجامه اونه خواسته یانیدی. اون از اول قاتل بو و حقیقتہ امره نسبتی نَآشتی، چونکی هیچ حقیقتی در اون ننه. هر وخت دروغ گه، از ذاته خودش گه. چونکی دروغگویه و دروغگویانہ پُره. ۴۵ اَمَّا از اویه کی من حقیقتہ شمره گم، می حرفانہ باور نوکونیدی. ۴۶ کی شیمی میان تانہ مره به گاه محکوم بوکونه؟ پس اگر حقیقتہ شمره گم، چره می حرفانہ باور نوکونیدی؟ ۴۷ کسی کی از خدایه، خدا کلامه قبول کونه، اَمَّا شومآن کی قبول نوکونیدی، بخاطره آنہ کی از خدا نی پیدی.»

برتری به عیسی بر ابراهیم و پیامبران

۴۸ یہودیآن در جوابه اون بوگفتیدی: «آیا اَمَّا ن درست نوگفتم کی تو سامری به بیگانه و دیوبزه پی؟»

۴۹ عیسی جواب بده: «من دیوبزه نییم، بلکی می پُره احترامه دَآرم. اَمَّا شومآن مره بی احترامی کونیدی. ۵۰ من به دونباله می جلال نییم. ولی کسی ایسه کی به

دونباله جلال دَئنه منه و داوری یم با اونه. ۵۱ آمین، آمین، شمره گم، اگر کسی می کلامه بدآره، مرگه تا ابد نیدینه!»

۵۲ یهودیان اونه بوگفتیدی: «الآن دِ یقین پیدا بوکودیم کی تو دیوزیه بی! ابراهیم و پیامبران بمردید، الآن تو گی کی: <اگر کسی می کلامه بدآره، هرگز نییره!> ۵۳ آیا تو از امی پتر ابراهیمم بزرگتری؟ اون بمرده، پیامبرانم بمریدی، خودته کی دانی؟»

۵۴ عیسی بوگفته: «اگر من خودمه جلال بدم، می جلال ارزش نآره. اونی کی مره جلال دهه، می پتره، هونی کی شومان گیدی امی خدایه. ۵۵ هرچند کی شومان اونه نشناسیدی، اما من اونه شناسم. اگر بگم کی اونه نشناسم، شیعی مأنستن دروغگو بم. اما من اونه شناسم و اونه کلامه دأشتن درم. ۵۶ شیعی پتر، ابراهیم، شادی کودی تا می روز بیدینه. و اوروز بیده و شاده بوسته.»

۵۷ یهودیان اونه بوگفتیدی: «هنوز پنجاه سالم نآری، ابراهیمه بیده بی؟»

۵۸ عیسی او شأنه بوگفته: «آمین، آمین، شمره گم، قبل از اونکی ابراهیم بیه، من ایسم!» * ۵۹ پس سنگه اوسدیدی تا اونه سنگساره کونید. اما عیسی خوره قائمه کوده و از صحنِ معبد بیرون بوشو.

شفایه کوره مادرزاد

۹ ۱ عیسی شوئون دوبو کی ایآ کوره مادرزاده بیده. ۲ اونه شاگردان از اون وورسه پیدی: «اوستاد، گگاهه کی بوکوده، کی ا مرد کور به دنیا بمو؟ از خودشه یا از اونه پتر و مار؟»

۳ عیسی جواب بده: «نه از خودشه و نه از اونه پتر و مار، بلکی اطو بو بوسته تا انکی قدرته خدا در اون آشکاره به. ۴ تا روز، بایستی اونی به کی مره اوسه کوده اونه

* ۸: ۵۸ به آیه ۲۴ نیگاه بوکونید.

کارآئے انجام بدیم۔ شب نزدیک بوستن درہ کی دراون کسی نتائے کاری بوکونہ۔ ۵ تا زمانی کی دنیا میان ایسم، نورہ دنیا ایسم۔»

۶ آنہ بوگفته خوابہ دهان زمینہ روتودہ، و گیل چاکودہ، و اونہ او مرد چشمانہ رو بمالستہ۔ ۷ و اونہ بوگفته: «بوشو در حوضہ سیلوحا (کی بہ زبانہ عبری «فرستادہ» معنی دہہ) تی چشمانہ بوشور۔» پس بوشو و بوشوستہ و از او یہ با چشمانہ باز و اگردستہ۔

۸ ہمسایان و کسانی کی قبلاً اونہ در حالہ گدایی بیدہ پیدہ، از ہمدیگر وورسہ پیدی: «مگر آن، اونی نی یہ کی نیشتی و گدایی کودی؟» ۹ بعضی گفتیدی: «ہونہ۔» دیگران گفتیدی: «شببہ اونہ۔»

اما اون خودش اصرار بوکودہ و بوگفته: «من ہونم۔»

۱۰ پس از اون وورسہ پیدی: «چوطو تی چشمان بازہ بوستہ؟»

۱۱ جواب بدہ: «مردی عیسی نام، گیل چاکودہ و می چشمانہ رو بمالستہ و بوگفته بوشو بہ حوضہ سیلوحا و تی چشمانہ بوشور۔» پس بوشوم و بوشوستم و می چشمان بازہ بوستہ۔»

۱۲ از اون وورسہ پیدی: «اون کویہ ایسہ؟»

جواب بدہ: «نائم۔»

۱۳ پس او مردی یہ کی قبلاً کوربو، فریسیانہ ورجہ باوردیدی۔ ۱۴ اوروز کی عیسی گیل چاکودہ بو و اونہ چشمانہ واکودہ، روز شبات بو۔ ۱۵ اون وخت فریسیانم اونہ پرس و جو بوکودیدی کی چوطو تی چشمان بازہ بوستہ۔ جواب بدہ: «می چشمانہ گیل بمالستہ و من بوشوستم، الان می چشمان تائہ بیدینہ۔»

۱۶ پس بعضی از فریسیان بوگفتیدی کی: «او مرد از خدا نی یہ۔ چونکی احترامہ روز شبات نداشتہ۔» اما دیگران بوگفتیدی: «چوطو شخصی کی گاہکارہ، تائہ اجور معجزات بوکونہ؟» و اوشانہ میان اختلاف دکفتہ۔

۱۷ پس ایدفعہ دیگر از اون وورسہ پیدی: «تو خودت دربارہیہ اون چی گی؟ چونکی تی چشمانہ، اون بازہ کودہ.»

جواب بدہ: «اون نبیہ.»

۱۸ اما حاکمانہ یہود ہنوز باور نأشتیدی کی اون کور بو واونہ چشمان بازہ بوستہ، تا آنکی اونہ پٹر و مارہ دوخوآدیدی. ۱۹ و از اوشان وورسہ پیدی: «آیا آن شیمی پسرہ، ہونی کی گیدی کور بہ دنیا بمو؟ پس چوطو الآن تأنہ بیدینہ؟»

۲۰ جواب بدیدی: «دأنیم کی امی پسرہ و دأنیم کی کور بہ دنیا بمو. ۲۱ اما از آنکی چوطو آنہ چشمان بازہ بوستہ و یا کی اونہ چشمانہ واکودہ، امان نأنیم. از خودش وورسیدہ. اون خودش بالغہ و خودش دربارہیہ خودش تأنہ گب بزئہ.» ۲۲ اشان بخاطرہ آن اطو گفتیدی، چونکی از حاکمانہ یہود ترسہ پیدی. چونکی حاکمانہ یہود ہمدست بو بوستہ بید ہر کسی کی اعتراف بوکونہ عیسی ہو مسیحہ، اونہ از کنیسہ بیرونہ کونید. ۲۳ بخاطرہ آن بو کی اونہ پٹر و مار بوگفتیدی، «خودش بالغہ و از خودش وورسیدہ.»

۲۴ پس ایبار دیگر او مردی کی قبلاً کور بو، دوخوآدیدی و اونہ بوگفتیدی: «در حضورہ خدا بوگو کی حقیقتہ گی. امان دأنیم کی اون مردی گناہکارہ!»

۲۵ جواب بدہ: «اون گناہکار ایسہ یا نیہ نأنم. ایچی یہ دأنم کی کور بوم ولی الآن دینم!»

۲۶ وورسہ پیدی: «تی امرہ چی بوکودہ؟ چوطو تی چشمانہ بازہ کودہ؟»

۲۷ جواب بدہ: «من کی شمرہ بوگفتم، ولی شو مان گوش ندیدی، چرہ خوآپیدی دوبارہ بيشنوید؟ مگر شو مانم خوآپیدی اونہ شاگرد بیبید؟»

۲۸ اوشان اونہ فحش بدیدی و بوگفتیدی: «تو خودت اونہ شاگردی! امان موسی شاگردیم! ۲۹ امان دأنیم کی خدا موسی امرہ حرف بزہ. اما نأنیم اشخص کویہ شینہ.»

۳۰ او مرد در جوابہ اوشآن بوگفته: «جایہ تعجبہ در حالی کی می چشمانہ بازہ کودہ، نائیدی از کویہ بمو! ۳۱ ولی امان دائیم کی خدا گاہکارانہ دعایہ نیشونہ، اما اگر کسی خداترس ببہ و اونہ خواستہیہ انجام بدہ، خدا اونہ دعایہ ایشونہ. ۳۲ از بنیادہ عالم تا الآن کسی نیشونستہ اینفر کورہ مادرزادہ چشمانہ بازہ کودہ بی. ۳۳ اگر اَمرد از طرفہ خدا نوبو، از اون کاری برنموی.»

۳۴ اَشآن در جوابہ اون بوگفتیدی: «تو سر تا پا در گناہ بہ دنیا بموی! الآن اَمرہ درس دشن دری؟» پس اونہ بیرونہ کودیدی.

۳۵ وختی عیسی بیشنوستہ کی او مرد بیرونہ کودیدی، اونہ پیدا بوکودہ و از اون وورسہ: «آیا بہ انسانہ پسر ایمان داری؟»

۳۶ جواب بدہ: «ای سرور، بوگو کی ایسہ تا اونہ ایمان باورم.»

۳۷ عیسی اونہ بوگفته: «تو اونہ بیدہی! اون ہونی ایسہ کی الآن تی اَمرہ حرف زتن درہ.»

۳۸ بوگفته: «ای سرور، ایمان دارم!» و عیسی جلو زانو بزہ.

۳۹ عیسی بوگفته: «من داوری رہ بہ ا دنیا بموم تا کوران بینا، و بینایان کورہ بیدہ.»

۴۰ بعضی از فریسیان کی اونہ اَمرہ بید وختی انہ بیشنوستیدی، وورسہ بیدی: «آیا امانم کوریم؟»

۴۱ عیسی اوشآنہ بوگفته: «اگر کور بید، گاہی نأشتیدی. ولی الآن کی ادعا کونیدی دینیدی، گاہکار باقی مائیدی.»

چوپانہ خوب

۱ «آمین، آمین، شمرہ گم، کسی کی از در، وارده طویلہیہ گوسفندان نبہ، بلکی از رایہ دیگر وارد ببہ، دوزد و راہزنہ. ۲ اما اونی کی از در وارده بہ، چوپانہ گوسفندانہ. ۳ دربان، در اونہرہ بازہ کونہ و گوسفندان اونہ آوازہ

ایشنویدی. اون خو گوسفندانہ به نام دوخوآنه و اوشآنه بیرون بره. ۴ وختی تمامه خو گوسفندانہ بیرون بره، جلوتر از اوشآن قدم اوسنه و گوسفندان اونه دونبالسر شیدی، چونکی اونه صدایه شناسیدی. ۵ اما هرگز بیگانه دونبالسر نیشیدی، بلکی از اون فرار کونیدی، چونکی اونه صدایه شناسیدی.»

۶ عیسی ا مثله اوشآنه ره بوگفته، اما نفهمستیدی کی اوشآنه چی گفتن دره.

۷ پس ایدفعه دیگر اوشآنه بوگفته: «آمین، آمین، شمره گم، من گوسفندانہ ره <در> ایسم! ۸ اوشآنی کی از من پیشتر بمویدی همگی دوزد و راهزنید، اما گوسفندان اوشآنه حرفه گوش نوکودیدی. ۹ من <در> ایسم! هر کی از می راه وارد بیه، نجات پیدا کونه و آزادانه بودورون آیه و بیرون شه و چراگاه پیدا کونه. ۱۰ دوزد نایه، مگر آنکی دوزدی بوکونه و بوکوشه و نابود بوکونه. من بموم تا اشان زندگی یه ابدی پیدا بوکونید و از او زندگی یه ابدی به فراوانی بهره بیرید!

۱۱ «چوپانه خوب من ایسم! چوپانه خوب خو جانه گوسفندانہ ره نهه. ۱۲ کارگر چوپانه مانستن نی یه و گوسفندان اونه شین نی پیدی. هر وخت پیدینه گرگ امون دره، گوسفندانہ وله کونه و فرار کونه و گرگ گوسفندانہ حمله کونه و اوشآنه پراکنده کونه. ۱۳ کارگر فرار کونه، چره کی کارگره و به فکر گوسفندان نی یه. ۱۴ چوپانه خوب من ایسم! من می گوسفندانہ شناسم و می گوسفندان مره شناسیدی. ۱۵ هوطو کی پتر مره شناسه، منم پتره شناسم. من می جانه گوسفندانہ ره نهه. ۱۶ گوسفندانہ دیگری می دارم کی از ا طویله نی پیدی. اوشآنه باید باورم و اوشآن می صدایه گوش کونیدی. اون وخت ایتا گلّه پیدی با ایتا چوپان. ۱۷ پتر، هنه وستی مره دوست دآره کی من می جانه نهه تا اونه پس فیگیرم. ۱۸ هیچکس اونه از من فینگیره، بلکی من به میل خودم اونه فدم. اختیارشه دارم کی فدم و اختیارشه دارم کی اونه پس فیگیرم. ا حکمه از می پتره فیگیفتم.»

۱۹ به دلیلہ آ حرفان ایدفعہ دیگر یہودیانہ میان اختلاف دکفتہ. ۲۰ خیلی یان از اوشان بوگفتیدی: «اون دیوبزه و دیوانہ یہ. چہ اونہ حرفانہ گوش کونیدی؟» ۲۱ اما دیگران بوگفتیدی: «اشان ایتا دیوبزه حرفان نی یہ. آیا دیو تانہ کورانہ چشمانہ بازہ کونہ؟»

یہودیان عیسایہ بہ عنوانہ مسیح قبول نوکونیدی

۲۲ زمان برگزاری عیدہ وقف اورشلیمہ میان فرسہ بو. زمستان بو ۲۳ و عیسی معبدہ میان، ایوانہ سلیمانہ میان راہ شویی. ۲۴ یہودیان اونہ دور جمع بوستیدی و بوگفتیدی: «تا کی خوایی امرہ شگہ میان بداری؟ اگر مسیح ایسی، امرہ آشکارا بوگو.»

۲۵ عیسی جواب بدہ: «شمرہ بوگفتم، اما باور نوکونیدی. کارایی کی من بہ نام می پتر کونم، مرہ شہادت دیہیدی. ۲۶ اما شومان ایمان ناوردیدی، چونکی از می گوسفندان نی ییدی. ۲۷ می گوسفندان، می صدایہ گوش کونیدی. من اوشانہ شناسم و اوشان می دونبال آیدی. ۲۸ من اوشانہ زندگی بہ ابدی بخشم و یقیناً ہرگز ہلاکہ نیبیدی و کسی اوشانہ از می دست نتانہ بدوزدہ. ۲۹ می پتر کی اوشانہ مرہ بچشہ، از ہمہ پیلہ ترہ و ہیچکس نتانہ اوشانہ از می پترہ دست بدوزانہ. ۳۰ من و پتر ایتایم.»

۳۱ اون وخت ایدفعہ دیگر یہودیان سنگ اوسدیدی تا اونہ سنگسارہ کونید.

۳۲ عیسی اوشانہ بوگفتہ: «کارایہ خوبہ زیادی از می پتر شمرہ نیشان بدم، بخاطرہ کویتا خوآیدی مرہ سنگسارہ کونید؟»

۳۳ جواب بدیدی: «بخاطرہ کارہ خوب نی یہ کی ترہ سنگسار کونیم، بلکی بخاطرہ انکی کفر گی. چونکی انسانی و خودتہ خدا خوآئی!»

۳۴ عیسی اوشانہ بوگفتہ: «مگر در شیمی تورات نمو کی خدا بوگفتہ، شومان خدایانید؟^{۳۵d} ہیچ قسمتی از کیتابہ مقدس از اعتبار ساقطہ نیہ. اگر اوشانی کی

^d ۱۰:۳۴ تورات، کیتابہ مزمو، بابہ ۸۲، آیہ ۶.

کلامہ خدا اوشانہ فرسہ، خدایان خواندہ ببید، ۳۶ چوطو تأنیدی کسی یہ کی پٹر اونه وقف بوکودہ و بہ دنیا اوسہ کودہ، بیگید کی: «کفر گہ»، تنہا بہ ا خاطر کی بوگفتم خدا پسرم؟ ۳۷ اگر می پٹرہ کارآنہ بجا نآورم، می کلامہ باور نوکونید. ۳۸ اما اگر بجا آورم، حتی اگر می کلامہ باور نآریدی، دستہ کم بہ اونه کارآن ایمان باورید تا بدآنید و باور بدآرید کی پٹر در منہ و من در پٹر.» ۳۹ اون وخت ایدفعہ دیگر خواستیدی کی اونه گرفتارہ کونید، ولی از اوشانہ دست در بوشو.

۴۰ بعد از اون، عیسی بہ او طرفہ رود اُردن، اویہ کی یحیی قبلاً تعمید دئی، بوشو و اویہ بیسہ. ۴۱ خیلی یان عیسی ورجہ بمویدی. اوشان گفتیدی: «هرچند کی یحیی هیچ معجزہ بی نوکودہ، ولی ہر اونچی کی دربارہیہ اشخص بوگفتمہ، حقیقت داشتی.» ۴۲ پس خیلی یان اویہ بہ عیسی ایمان باوردیدی.

ایلعازر مردن

۱ مردی ایلعازر نام مریض بو. اون از مردمانہ بیت عنیا بو، دہی کی مریم و اونه خواخور مارتا اویہ شین بید. ۲ مریم او زنی بو کی عیسی پایانہ معطر بوکودہ و خوگیسہ امرہ اونه خوشکہ کودہ. اونه برآر ایلعازر مریضہ بوستہ بو. ۳ پس ایلعازر خواخورآن، عیسی رہ پیغام بدیدی و بوگفتیدی: «ای سرور، تی دوست عزیز مریضہ.»

۴ عیسی وختی آ خبرہ بیشنوستہ بوگفتمہ: «أ مریضی مرگہ امرہ بہ آخر نرسہ، بلکی خدا جلالہ وستی بہ، تا خدا پسر، توسطہ اونه مریضی جلال پیدا بوکونہ.» ۵ عیسی مارتا و اونه خواخور و ایلعازر دوست داشتی. ۶ پس وختی بیشنوستہ کی ایلعازر مریضہ، دو روز دیگرم در جایی کی ایسہ بو، بیسہ.

۷ بعد از اون، خوشاگردانہ بوگفتمہ: «بآبید بازم بہ یہودیه بیشیم.»

- ۸ اونہ شاگردان بوگفتیدی: «اوستاد، چند روزِ پیش بو کی یہودیآن خواستیدی ترہ سنگسارہ کونید، تو بازم خوایی او یہ بیشی؟»
- ۹ عیسی جواب بدہ: «مگر ہر روز دوازدہ ساعت فیہ؟ اونی کی در روز راہ شہ لغزش نوخورہ، چونکی نورہ آ دنیاہ دینہ. ۱۰ اما اونی کی در شب راہ شہ لغزش خورہ، چونکی نوری نأرہ.» ۱۱ بعد از آ حرفان، اوشانہ بوگفتہ: «آمی رفق ایلعازر خوفتہ، اما شوئون درم تا اونہ بیدارہ کونم.»
- ۱۲ پس شاگردان اونہ بوگفتیدی: «ای سرور، اگر خوفتہ، خورہ خورہ خوب بہ.»
- ۱۳ اما عیسی از اونہ مرگ حرف زہ پی، در حالی کی اونہ شاگردان فکر کودیدی کی گہ اون خوفتہ.
- ۱۴ اون وخت عیسی آشکارا اوشانہ بوگفتہ: «ایلعازر بمردہ. ۱۵ شیمی وستی خوشحالم کی او یہ نیسہ بوم، تا ایمان بأورید. اما الآن اونہ ورجہ بیشیم.»
- ۱۶ پس توما کی بہ دو قولو معروف بو، شاگردانہ بوگفتہ: «بأیڈ اما نم بیشیم و اونہ آمرہ بپیریم.»

عیسی، قیامت و حیاتہ

- ۱۷ وختی عیسی او یہ فرسہ، بفہمستہ کی چہار روزِ ایلعازر قبرہ میان بنہ بیدی.
- ۱۸ بیت عنیا حدوداً سہ یکلومتر اورشليمہ آمرہ فاصلہ داشتی. ۱۹ یہودیآنہ زیادی مریم و مارتا ورجہ بمو بید تا اوشانہ بخاطرہ مرگہ ایلعازر تسلی بدید. ۲۰ پس وختی مارتا بیشنوستہ کی عیسی او یہ آمون درہ، اونہ استقبال بوشو. اما مریم خانہ میان پیسہ.
- ۲۱ مارتا عیسیاہ بوگفتہ: «ای سرور، اگر آ یہ پیسہ بی، می برار نمردی. ۲۲ اما دآنم کی الآن اگر ہر چی از خدا بخوایی، ترہ فدہ.»
- ۲۳ عیسی اونہ بوگفتہ: «تی برار زندہ بہ.»
- ۲۴ مارتا اونہ بوگفتہ: «دآنم کی در روزِ قیامت زندہ بہ.»

۲۵ عیسیٰ بوگفته: «قیامت و حیات من ایسم. اونی کی مره ایمان بأوره، حتی اگر بپیره بازم زندہ به. ۲۶ و هر کی زندہ یه و مره ایمان دأره، یقیناً تا ابد نیمیره. آیا آنه باور کونی؟»

۲۷ مارتا بوگفته: «بله، ای سرور، من ایمان دارم کی تو ایسی مسیح، خدا پسر، اونی کی باید به جهان بموبی.»

۲۸ آنه بوگفته و بوشو خو خواخور مریمه دوخوآده و خلوتی اونه بوگفته: «اوستاد آیه ایسه و تره دوخوآنه.» ۲۹ مریم وختی آنه بیشنوسته، بدونه معطلی ویرشته و اونه ورجه بوشو. ۳۰ عیسیٰ هنوز وارده دهکده نوبوسته بو، بلکی جایی ایسه بو کی مارتا اونه ملاقات بوکوده بو. ۳۱ یہودیائی کی مریمه آمره خانه میان ایسه بید و اونه تسلی دیدی، وختی بیده پیدی کی مریم عجله آمره ویرشته و بیرون بوشو، اونه دونبالسر بوشوپیدی، فکر کودیدی کی قبره سر شوئون دره تا اویه گریه و زاری بوکونه. ۳۲ وختی مریم اویه فرسه کی عیسیٰ ایسه بو، اونه بیده و اونه پا زیر بکفته و بوگفته: «ای سرور، اگر آیه پیسه بی، می برأر نمردی!» ۳۳ وختی عیسیٰ، گریه و زاریه مریم و یہودیائی کی اونه آمره همراه بید، بیده، اونه روح آشفته و سخت منقلبه بوسته. ۳۴ وورسه: «اونه کویه بنه پیدی؟»

بوگفتید: «ای سرور، بیأ و بیدین.» ۳۵ عیسیٰ گریه بوکوده. ۳۶ پس یہودیآن بوگفتیدی: «بیدینید چقدر اونه دوست دأستی.» ۳۷ اما بعضی یان بوگفتیدی: «آیا کسی کی او مرد کوره چشمانه بینا بوکوده، نتأستی ایلعازر مرگه جلویه پیگیره؟»

ایلعازر زندہ بوستن

۳۸ بعد از اون، عیسیٰ، در حالی کی باز آشفته بو، قبره سر بمو. غاری بو کی اونه دهانه رو سنگی بنه بید. ۳۹ بفرمأسته: «سنگه اوسنید.»

مارتا میّتِ خواخورِ بوگفته: «ای سرور، الآن دِ بویه بد دهه، چونکی چهار روز بوگذشته.»

۴۰ عیسی اونه بوگفته: «مگر تره نوگفتم کی اگر ایمان باوری، خدا جلاله دینی؟»
 ۴۱ پس سنگه اوسدیدی. اون وخت عیسی آسمانه نیگاه بوکوده و بوگفته: «پتر تره شکر کونم کی مره بیسنوستی. ۴۲ من دانستیم کی همیشه مره ایشنوی. اما آنه کسانوی وستی بوگفتم کی درایه ایسه پیدی، تا ایمان باورید کی تو مره اوسه کودی.» ۴۳ آنه بوگفته و بعد از آن، صدایه بلنده امره دوخوآده: «ایلعازر، بیرون بیا!» ۴۴ پس او میّت کی اونه دست و پایه کفنه امره دوسته بید و اونه صورته ایتاً دستماله امره پیوشانه بید، بیرون بمو. عیسی اوشانه بوگفته: «اونه بازه کونید و وئیلد بشه.»

عیسی قتلہ توطئه

۴۵ پس خیلی از یہودیانی کی به دئنه مریم بمو بید و عیسی کاره پیده بید، اونه ایمان باوردیدی. ۴۶ اما بعضی یان بوشو پیدی فریسیانہ ورجه و اوشانه از اونچی کی عیسی بوکوده بو، خبر بدیدی. ۴۷ پس سرانه کاهنان و فریسیان بینشیتیدی و مشورت بوکودیدی. بوگفتیدی: «چی بوکونیم؟ اَ مرد معجزاته زیادی ظاهره کونه. ۴۸ اگر وئلم اون، هوطو پیش بشه، همه به اون ایمان آوریدی و رومیان آیدی و اَ مکانه و اَ قومه از اَمی دست بیرون آوریدی.»

۴۹ اما ایتاً از اوشان کی اونه نام قیافا و در او سال کاهن اعظم بو، دیگرانه بوگفته: «شومان هیچی نآیدی. ۵۰ فکر نوکونید صلاح آنه کی اینفر قومه وستی بیمره، تا آنکی تمامه مردم نابوده بید.» ۵۱ اما اَ حرف از خودش نوبو، بلکی چون در او سال اون کاهن اعظم بو اَطو نبوت بوکوده کی عیسی قومه وستی میره، ۵۲ نه تنها قومه وستی، بلکی برای جمع کودن و ایتاً بوستنه خدا زاکان کی پراکنده پیدی. ۵۳ بعد از او روز، اونه قتلہ توطئه یه دیچه پیدی.

۵۴ از اون به بعد، عیسی آشکارا دِ یہودیآنه میان رفت و آمد نوکودی، بلکی به شہری کی اونہ نام افرایم بو در ناحیہ یی نزدیکہ بیابان بوشو و خوشاگردآنه امرہ اویہ پيسه.

۵۵ وختی یہودیآنه عیدہ پسخ نزدیکہ بوستہ، عدہ زیادى از جاہایہ مختلف بہ اورشلیم بوشوییدی تا رسمہ تطہیر کودنہ قبل از پسخ بجا باورید. ۵۶ اوشان بہ دونبال عیسی بید، وختی معبدہ صحن میان ایسہ بید، ہمدیگرہ گفتیدی: «چی فکر کونیدی؟ آیا اصلاً عیدہرہ نایہ؟» ۵۷ اما سرآنہ کاهنان و فریسیان دستور بدہ بید کی ہر وخت کسی بدآنہ عیسی کویہ ایسہ، خبر بدہ تا اونہ دستگیر بوکونید.

عیسی تدهین

۱ شیش روز قبل از عیدہ پسخ، عیسی بہ بیت عنیا، جایی کی ایلعازر زندگی کودی، بمو، ہونی کی عیسی اونہ از مُردہ یانہ میان زندہ کودہ بو. ۲ در اویہ بہ افتخارہ عیسی شام بدیدی. مارتا پذیرایی کودی و ایلعازر از جملہ کسانى بو کی اونہ امرہ سفرہ سر نیشتہ بو. ۳ اون وخت، مریم عطرہ گران قیمتى بہ کی از سنبلہ خالص و حدوداً نیم لیتر بو، بیگفتہ و عیسی پایانہ معطرہ کودہ و خو گیسانہ امرہ اونہ پایہ خوشکہ کودہ، تا جایی کی خانہ پُر از عطر بو بوستہ بو. ۴ اما یہودایہ اِسخریوطی، ایثاً از عیسی شاگردان کی بعداً اونہ بہ دشمن تسلیمہ کودہ، بوگفتہ: ۵ «چرہ ا عطرہ سیصد دینار نوفر وختیدی تا اونہ پولہ فقیرانہ فدیدی؟» ۶ اون آنہ، فقیرانہ وستى نوگفتی، بلکی بہ ا خاطر گفتی کی خودش دوزد بو. اون مسئوٰلہ دخل و خرج بو، و از پولی کی اونہ ورجہ بنہ بید، دوزدی کودی.

۷ پس عیسی بوگفتہ: «اونہ بہ حالہ خودش بنید، چونکی ا عطرہ می روز دفن کودنہرہ بدآشتہ بو. ۸ فقیرانہ ہمیشہ شیمی امرہ دآریدی، اما مرہ ہمیشہ نآریدی.»

۹ عده زیادی از یہودیآن چون بیشنوستیدی عیسی اویہ ایسہ، بمویدی تانہ فقط عیسیاہ بلکی ایلعازرم کی زندہ بوکودہ بو، بیدینید. ۱۰ پس سرانہ کاهنآن تصمیم بیگفتیدی تا ایلعازرم بوکوشید، ۱۱ چونکی باعث بو بوستہ بو کی خیلی از یہودیآن از اوشآن دورہ بید و بہ عیسی ایمان باورید.

عیسی پادشاہ مانستن واردہ اورشلیم بہ

۱۲ صبحہ دم جمعیتہ زیادی کی عیدہرہ بموید، وختی بیشنوستیدی عیسی بہ اورشلیم آمون درہ، ۱۳ نخلہ درختہ شاخہیانہ بہ دست بیگفتیدی و اونہ پیشواز بوشویدیدی. اوشآن فریادزنآن گفتیدی:
«ہوشیعانا!†

مبارکہ، اونی کی بہ نام خداوند آہ!

مبارکہ، اسرائیلہ پادشاہ!»

۱۴ اون وخت عیسی کرّہ الاغیہ پیدا بوکودہ و اونہ سوار بوستہ؛ هوطو کی بینویشتہ بو بوستہ بو:

۱۵ «نوا ترسن! ای صہیون دختر،

بیدین، تی پادشاہ

کرّہ الاغہ سر سوارہ آمون درہ!»^۹

†۱۲:۱۳ کلمہ یہ «ہوشیعانا» در زبانہ عبری «نجات بدہ» معنی دہہ. از ا کلمہ موقعہ حمد و ستایش استفادہ کودیدی. تورات، کیتابہ مزور، بابہ ۱۱۸، آیاتہ ۲۵ و ۲۶.

^۹۱۲:۱۵ تورات، کیتابہ زکریا، بابہ ۹، آہ ۹.

۱۶ اونہ شاگردان اول ا چیزانہ نفہمستیدی، اما وختی عیسی جلال پیدا بوکودہ، بہ یاد باوردیدی کی ا چیزان ہمہ دربارہیہ اون بینویشتہ بوبوستہ بو، ہوطوبی کی مردم اونہ امرہ بوکودہ بید.

۱۷ وختی عیسی ایلعازر دوخوآدہ و زندہ کودہ و از قبر بیرون باوردہ، جماعتہ زیادی اویہ ایسہ بید. اوشان او چیزی کی بیدہ بید شہادت دیدی. ۱۸ خیلی از مردم بہ ہہ دلیل اونہ پیشواز بوشویددی، چونکی بیشنوستہ بید، چہ معجزہ بی از اون ظاہرہ بوستہ بو. ۱۹ پس فریسیان ہمدیگرہ بوگفتیدی: «بیدیند کی شومان راہ بہ جایی نبریدی. نیگاہ بوکونید تمامہ دنیا اونہ دونبال بوشویددی!»

یونانیان بہ دونبالہ عیسی ملاقاتیدی

۲۰ از کسان کی عبادتہرہ، بہ عید بمو بید، تعدادی یونانی بید. ۲۱ اوشان فیلیپسہ ورجہ بمویددی کی اہلہ بیت صیداہہ جلیل بو. اونہ بوگفتیدی: «ای سرور، خوایم عیسیاہ بیدینم.» ۲۲ فیلیپس بمو و آندریاس بوگفتہ و اوشان ہر دو تاً بوشویددی عیسیاہ بوگفتیدی.

۲۳ عیسی اوشانہ بوگفتہ: «وختہ جلال پیدا کودنہ انسانہ پسر فرسہ. ۲۴ آمین، آمین، شمرہ گم، اگر دانہ گندم خاکہ میان نکفہ و نیمیرہ، تنہا مأنہ، اما اگر بیمیرہ، بار زیاد آورہ. ۲۵ کسی کی خو جانہ دوست بدآرہ، اونہ از دست دہہ، اما کسی کی در ا دنیا از خودشہ جان نفرت بدآرہ، اونہ تا زندگی بہ ابدی حفظ کونہ. ۲۶ اونی کی بخوایہ مرہ خدمت بوکونہ، بأیستی از من پیروی بوکونہ، و جایی کی من ایسم، می خادمم اویہ ایسہ. کسی کی مرہ خدمت بوکونہ، می پتر ہم اونہ سربلندہ کونہ.

عیسی از خودشه مردن حرف زنه

۲۷ «الآن می جان در اضطرابه، چی بگم؟ آیا بگم، پتر! مره از آ ساعت آزاده کون؟
اما به هه دلیل من به آ وخت فرسم. ۲۸ پتر تی نام جلال بدن!»

اون وخت ندایی از آسمان فرسه کی: «جلال بدم و بازم دهم!» ۲۹ پس مردمی
کی اویره ایسه بید، انه پیشنوستیدی و بوگفتیدی: «رعد بوا!» دیگران بوگفتیدی: «ایتا
فرشته اونه امره حرف بزه.»

۳۰ عیسی بوگفته: «آ ندا شیعی وستی بو، نه می وستی. ۳۱ الآن زمانه داوری یه
آ دنیایه، الآن رئیسه آ دنیا بیرون توده به. ۳۲ و من، وختی کی از زمین بلنده بم همه یه
به طرفه خودم اورم.» ۳۳ اون آ حرفانه امره، اشاره به مرگی بوکوده کی اونه انتظاره
داشتی.

۳۴ مردم بوگفتیدی: «طبقِ اونچی کی از تورات پیشنوستیم، مسیح تا آبد باقی مانه،
پس چوطویه کی گه انسانه پسر باید بلنده به؟ آ انسانه پسر کی به؟»

۳۵ عیسی آشانه بوگفته: «تا مدته کمی نور شیعی امره ایسه! پس تا مدتی کی هنوز
نوره دأریدی، راه بیشید، مبادا کی تاریکی شمره بیگیره. اون کی تاریکی میان راه
شه، نانه کویه شوئون دره! ۳۶ تا زمانی کی نوره دأریدی، به نور ایمان بأورید، تا
نوره زاکان ببید.»

وختی آ حرفانه بزه، از اویره بوشو و خودشه از اوشان پنهانه کوده.

مردمه بی ایمانی

۳۷ با اونکی عیسی معجزاته زیادی اوشانه چشمانه جلو انجام بده بو، به اون ایمان
نأوردیدی. ۳۸ هنه وستی اشعیایه نبی پیشگوئی، ثابته به کی بوگفته بو:
«کی به، ای خداوند کی آمی پیغامه باور بوکونه،

و کی یہ کی قدرتہ خداوند †اونہرہ آشکارہ بوستہ؟»^f

۳۹ هوطو کی اِشعياہ نبی خودش در جایه دیگر بوگفته، اوشان تئانستیدی ایمان باورید چونکی:

۴۰ «اون، اوشانه چشمانه کور،

و اوشانه دیلانہ سختہ کودہ،

تا خوشانه چشمانہ امرہ نیدینید،

و خوشانه دیلانہ امرہ نفهمید،

و وانگردید تا اوشانه شفا بدم.»^g

۴۱ اِشعياہ به ا خاطر انه بوگفته چونکی اونہ جلالہ بیدہ و دربارہیہ اون حرف بزہ.

۴۲ بانکی حتی خیلی از حاکمانہ قوم عیسایہ ایمان باوردیدی، اما از ترسہ فریسیان،

خوشانه ایمانه اقرار نوکودید، نوکونہ کی اوشانه از کنیسه بیرونہ کونید. ۴۳ چونکی

تعریفہ مردمہ بیشتر از تعریفہ خدا دوست داشتیدی.

۴۴ اون وخت عیسی با صدایہ بلند بوگفته: «هر کی به من ایمان باورہ، نہ به من

بلکی به او کسی کی مرہ اوسہ کودہ ایمان باورده. ۴۵ هر کی مرہ دینہ، اونییہ

دینہ کی مرہ اوسہ کودہ. ۴۶ من ایتا نورہ مأنستن به جهان بموم تا هر کی به من

ایمان باورہ، تاریکی میان نیسہ. ۴۷ اگر کسی می حرفانه بیشنوه ولی از اون اطاعت

نوکونہ، من اونہ داوری نوکونم، چونکی نموم تا مردمہ دنیایہ داوری بوکونم، بلکی

بموم تا اوشانه نجات بخشم. ۴۸ کسی کی مرہ رده کونہ و می حرفانه قبول نوکونہ، ایتا

داورہ دیگر ایسہ؛ هو حرفانی یہ کی بوگفتم، در روز آخر اونہ محکومہ کونہ. ۴۹ چونکی

من از طرفہ خودم حرف نزیم، بلکی پتری کی مرہ اوسہ کودہ، مرہ دستور بدہ کی

† ۱۲:۳۸ در یونانی: <خداونده بازو> یعنی قدرتی کی نجات بخشہ

^f ۱۲:۳۸ تورات، کیتابه اِشعيا، بابہ ۵۳، آیه ۱.

^g ۱۲:۴۰ تورات، کیتابه اِشعيا، بابہ ۶، آیه ۱۰.

چی بگم و از چی حرف بزخم. ۵۰ و من دائم کی اونہ دستور زندگیہ ابدیہ. پس اونچیہ کی من گم ہو چیزیں ایسہ کی پٹر بوگفتہ کی من بگم.»

شاگردانہ پایہ شوستن

۱۳
۱ ایروز قبل از عیدہ پسخ، عیسی دانستی اونہ واگردستہ موقع از ادنیآ بہ پترہ ورجہ فرسہ، خو کسانہ کی ادنیآ میان دوست دأستی، تا حدہ کمال محبت بوکودہ.

۲ وختہ شام بو، ابلیس قبلاً یہودایہ اسخریوطی، شمعون پسرہ دیلہ میان بنہ بو کی عیسیاہ تسلیمہ دشمن بوکونہ. ۳ عیسی کی دانستی پترہمہ چیزہ اونہ دست بیسپردہ و از اونہ ورجہ بمو، و اونہ ورجہ شوئون درہ، ۴ از شام سر ویریشته و خوردایہ از تن بیرون بأوردہ و ایتا حولہ اوسدہ و بہ خو کمر دَوستہ. ۵ بعد ایتا لگنہ میان آب دوکودہ و شروع بوکودہ خو شاگردانہ پایہ شوستن و اوشانہ پایہ او حولہ امرہ کی خو کمرہ دور، دَوستہ بو خوشکہ کودہ. ۶ وختی بہ شمعون پطرس فرسہ، اون عیسیاہ بوگفتہ: «ای سرور، تو خوایی می پایہ بوشوری؟»

۷ عیسی جواب بدہ: «الآن از درک اونچی کی کودن درم، ناتوانی، اما بعداً فہمی.»

۸ پطرس اونہ بوگفتہ: «ہرگز! تو ہرگز می پایانہ نوشوری!»

عیسی جواب بدہ: «تا ترہ نوشورم، از من سہمی نبری.»

۹ پس شمعون پطرس بوگفتہ: «ای سرور، نہ فقط می پایانہ، بلکی می دستان و می سرہ ہم بوشور!»

۱۰ عیسی جواب بدہ: «اونی کی حمام بوکودہ، سر تا پا تمیزہ، د شوستن احتیاج نآرہ، بجز اونہ پایان. بلہ، شومان پاکیدی، اما نہ ہمہ.» ۱۱ چونکی دانستی چہ کسی اونہ تسلیمہ دشمن کونہ و بخاطرہ آن بوگفتہ: «شومان ہمہ پاک نی پیدی.»

۱۲ بعد از آنکی عیسی اوشآنہ پایآنہ بوشوستہ، خورداہ دوکودہ و بازم شام سفرہ سر بینیشته. اون وخت از اوشآن وورسہ: «آیا بفہمستیدی کی شمرہ چہ کاری انجام بدم؟ ۱۳ شومآن مرہ اوستاد و سرور دوخوانیدی، و درستہم گیدی، چونکی ہطو ایسم. ۱۴ پس اگر من کی شیمی اوستاد و سرورم، شیمی پایآنہ بوشوستہم، شومآن ہم بآید ہمدیگرہ پایآنہ بوشورید. ۱۵ من آ کارہ آمرہ شمرہ سرمشق بنم تا شومآنم ہطو رفتار بوکونید کی من شیمی آمرہ بوکودم. ۱۶ آمین، آمین، شمرہ گم، نہ غلام از خو ارباب بزرگترہ، نہ فرستادہ، از خودشہ فرستندہ! ۱۷ الآن اوشآنہ دانیدی، خوش بحالہ شومآن کی اگر اوشآنہ انجام بدید.

پیشگوی یہودا خیانت

۱۸ «اونچی کی گفتن درم دربارہیہ ہمہیہ شومآن نیہ. من اوشآنی کی انتخاب بوکودم، شناسم. اما آ گفتمہیہ کیتاہہ مقدس بآید ثابت بہہ کی: > می ہمسفرہ می آمرہ بہ دشمنی ویریزہ.» ۱۹ پس الآن قبل از آنکی اتفاق دکفہ، شمرہ گم تا زمانی کی اتفاق دکفہ، ایمان بأورید کی من ایسم. ۲۰^h آمین، آمین، شمرہ گم، ہر کی، کسی یہ کی من اوسہ کونم قبول بوکونہ، مرہ قبول بوکودہ، و ہر کی مرہ قبول بوکونہ، اونہ کی مرہ اوسہ کودہ، قبول بوکودہ.»

۲۱ عیسی بعد از آنکی آنہ بوگفتہ، در روح منقلبہ بوستہ و آشکارا بوگفتہ: «آمین، آمین، شمرہ گم، ایٹا از شومآن مرہ بہ دشمن تسلیم کونہ.»

۲۲ شاگردان ہمدیگرہ نیگاہ بوکودیدی و در تعجب پید کی آ حرفآنہ دربارہیہ کی گفتن درہ. ۲۳ ایٹا از شاگردان کی عیسی اونہ دوست دأشتی، اونہ سینہ ورجہ تکیہ بدہ بو. ۲۴ شمعون پطرس اشارہ آمرہ از اون بخوآستہ تا از عیسی وورسہ اونہ منظور

^h ۱۳: ۱۹ بہ بابہ ۸ آیہ ۲۴ نیگاہ بوکونید.

کی یہ۔ ۲۵ پس اون کمی عقب بوشو و بہ عیسی سینہ تکیہ بدہ و بوگفتہ: «ای سرور، اون کی یہ؟»

۲۶ عیسی جواب بدہ: «اونیہ کی اَلقمہ نانہ بعد از آنکی کاسہ میان زم و اونہ قدم.» و اون وخت، لقمہ یہ کاسہ میان بزه و اونہ بہ یہودا، شَمعونِ اِسخریوطی پسر فدہ۔ ۲۷ یہودا وختی لقمہ یہ فیگفتہ، او لحظہ شیطان واردہ اون بوہوستہ۔ اون وخت عیسی اونہ بوگفتہ: «اونچی کی خوایی انجام بدی، زودتر انجام بدن.» ۲۸ اما ہیچکس از کسانی کی سفرہ سر نیشتہ بید، عیسی منظورہ نفہمستیدی۔ ۲۹ بعضی یان فکر کودیدی چونکی یہودا مسئلہ دخل و خرجه، عیسی اونہ گہ کی اونچی کی عیدہ رہ لازمہ بیہنہ، یا آنکی فقیرانہ چیزی فدہ۔ ۳۰ بعد از فیگفتنہ لقمہ، یہودا بدونہ معطلی بیرون بوشو و شب بو۔

پیشگوئی بہ پطرس انکار

۳۱ بعد از آنکی یہودا بیرون بوشو، عیسی بوگفتہ: «الآن انسانہ پسر جلال پیدا بوکودہ، و خدا ہم در اون جلال پیدا بوکودہ۔ ۳۲ اگر خدا در اون جلال پیدا کودہ، پس خدایم اونہ در خودش جلال دہہ و اونہ بدونہ معطلی جلال دہہ۔ ۳۳ عزیزان، مدتہ کمی شیمی امرہ ایسم۔ می دونبال گردیدی، هوطو کی یہودیانہ بوگفتم، الآنم شمرہ گم کی او جایی کی من شوئون درم، شومان تتائیدی بأید۔ ۳۴ شمرہ ایئاً حکمہ جدید قدم، و اون آنہ کی ہمدیگرہ دوست بدآرید؛ هوطوی کی من شمرہ دوست دأشتیم، شومانم بأید ہمدیگرہ دوست بدآرید۔ ۳۵ از ہہ محبتی کی شومان ہمدیگرہ کونیدی، ہمہ فہمیدی کی شومان می شاگردیدی.»

۳۶ شَمعونِ پطرس بوگفتہ: «ای سرور، کویہ شوئون دری؟»

عیسی جواب بدہ: «تو الآن جایی کی من شوئون درم تتائی می دونبال بآی، اما بعداً می دونبال آبی.»

۳۷ پطرسؑ بوگفته: «ای سرور، چره الآن تتأخمتی دونبال بایم؟ من می جانہ تی رایہ وستی نہم.»

۳۸ عیسی بوگفته: «آیا در رایہ من تی جانہ نہی؟ آمین، آمین، ترہ گم، قبل از انکی خروس بخوانہ، تو مرہ سہ بار انکار کونی.»

عیسی، تنہا رابی ایسہ بہ سمت پتر

۱ «شیمی دیل نیگران نہ! بہ خدا ایمان بدآرید، بہ منم ایمان بدآرید۔ ۲ می پترہ خانہ میان منزل زیادہ، وگر نہ شمرہ گفتیم۔ شوئون درم تا جایی شمرہ حاضرہ کونم۔ ۳ اون وخت کی بوشوم و جایی شمرہ حاضرہ کودم، بعداً ایم و شمرہ می ورجہ برم، تا جایی کی من ایسم شومائیم پیسید۔ ۴ جایی کی من شوئون درم، او رایہ دانیدی.»

۵ تو ما اونہ بوگفته: «امان حتی نائیمی کویہ شوئون دری، پس چوطو تائیم رایہ بدائیم؟»

۶ عیسی اونہ بوگفته: «راہ و راستی و حیات من ایسم، ہیچکس می پترہ ورجہ نایہ مگر بہ واسطہ یہ من۔ ۷ اگر مرہ شناختیدی، می پترم شناختیدی۔ اما بعد از ان، اونہ شناختیدی و اونہ بیدہ پیدی.»

۸ فیلیپس اونہ بوگفته: «ای سرور، پترہ امرہ نیشان بدن، هن امرہ کافیہ.»

۹ عیسی اونہ بوگفته: «فیلیپس، خیلی وختہ کی شیمی امرہ ایسم، هنوز مرہ نشاختی؟ کسی کی مرہ بیدہ، پترہ بیدہ۔ پس چوطو ایسہ کی گی «پترہ امرہ نیشان بدن»؟ ۱۰ آیا باور ناری کی من در پترم و پترم در من؟ حرفائی کی من شمرہ گم از خودم نیہ، بلکی از پتری یہ کی در من ساکنہ، اونہ کی خو کارانہ بہ انجام رسانہ۔ ۱۱ ا حرفہ کی من گم باور بوکونید کی من در پترم و پترم در من؛ وگر نہ اونہ کارانہ وستی باور بوکونید کی من در پترم و پترم در من۔

۱۲ «آمین، آمین، شمرہ گم، اونی کی بہ من ایمان بدآرہ، اونم کارانی کی من کونم انجام دہہ، و حتی کارانہ بزرگتر از اونم انجام دہہ، چونکی من پترہ ورجہ شوئون درم. ۱۳ و بہ نام من ہر چیزی کی بخوآید، من اونہ انجام دہم، تا پتر در پسر جلال پیدا بوکونہ. ۱۴ اگر چیزی بہ نام من بخوآید من اونہ انجام دہم.

روح القدسہ وعدہ

۱۵ «اگر مرہ دوست بدآرید، می احکامہ دآریدی. ۱۶ و من از پتر خوآیم و اون، پشتیانہ^۱ دیگری شمرہ فدہ کی ہمیشہ شیمی امرہ پیسہ، ۱۷ یعنی روحوہ راستی کی دنیا تئاتہ اونہ قبول بوکونہ، چونکی نہ اونہ دینہ و نہ اونہ شناسہ، اما شومان اونہ شناسیدی، چرہ کی شیمی ورجہ ساکنہ بہ و در آیندہ شیمی میان ایسہ.

۱۸ «شمرہ بی کس نم، شیمی ورجہ ایم. ۱۹ بعد از مدتی دنیا مرہ نیدینہ، اما شومان مرہ دینیدی. چونکی من زندہ ایم، شومانم زندگی کونیدی. ۲۰ در او روز فہمیدی کی من در پتر ایسم و شومان در من و منم در شومان. ۲۱ اونی کی می احکامہ بدآرہ و از اوشان پیروی بوکونہ، اون مرہ دوست دآرہ؛ و اونی کی مرہ دوست دآرہ، می پترم اونہ دوست دآرہ و منم اونہ دوست دآرم و خودمہ اونہرہ آشکارہ کونم.»

۲۲ یہودا (نہ اون یہودایہ اسخریوطی) از اون وورسہ: «ای سرور، چوطویہ کی خوآیی خودتہ امرہ آشکارہ کونی، اما نہ ا دنیاہ؟»

۲۳ عیسی جواب بدہ: «اگر کسی مرہ دوست بدآرہ، می کلامہ دآرہ، و می پترم اونہ دوست دآرہ و امان اونہ ورجہ ایم و اونہ امرہ زندگی کونیم. ۲۴ اونی کی مرہ دوست نآرہ، می کلامم اطاعت نوکونہ، و ا کلامہ کی ایشویدی از من نیہ، بلکی از پتری یہ کی مرہ اوسہ کودہ.

^۱ ۱۴: ۱۶ پشتیان کی ہو روحوہ راستی در بابہ ۱۵ آیہ ۲۶ و بابہ ۱۶ آیہ ۱۳ کی روح القدس ایسہ.

۲۵ «اَ چِزَانَه تا الآن کی شیمی امره ایسم، شمره بوگفتم. ۲۶ اما او پشتیبیان، یعنی روح القدس، کی پتر اونه به نام من اوسه کونه، اون همه چیزه شمره یاد دهه و هر اونچی کی من شمره بوگفتم، شمره به یاد آورہ. ۲۷ شمره آرامش بجا نهم، می آرامشه شمره قدم. اونچی کی من شمره قدم اونی نی یه کی دنیا شمره فده. شیمی دیل نیگران و هراسان نبه. ۲۸ بیشنوستیدی کی شمره بوگفتم > من شوئون درم. اما بازم شیمی ورجه ایم. > اگر مره دوست بدآشته بید، خوشحاله بوستیدی کی می پتره ورجه شوئون درم، چونکی پتر از من بزرگتره. ۲۹ الآن انه قبل از آنکی چیزی پیش بایه شمره بوگفتم، تا وختی کی اتفاق دکفه، ایمان بأورید. ۳۰ وخته زیادی نمآسته کی شیمی امره حرف بزئم، چونکی رئیسه اَ دنیا امون دره، اون هیچ قدرتی بر من ناره. ۳۱ اما من کاری یه کونم کی پتر مره دستور بده، تا دنیا بدآنه کی پتره دوست دارم. > ویریزید، بیشیم.

انگور درخته واقعی

۱ «انگور درخته حقیقی من ایسم و می پتر باغبانه. ۲ هر شاخه یی کی از منہ و میوه نآورہ، می پتر اونه و وینه، و هر شاخه یی کی میوه آورہ، اونه هرَس کونه، تا زیادتر میوه بأورہ. ۳ شومان الآن بخاطره کلامی کی شمره بوگفتم، پاکیدی. ۴ در من بمآنید، و منم در شومان مآنم. چونکی شاخه تتآنه از خودش میوه بأورہ مگر اینکه در درخت بمآنه، شومانم تتآنید میوه بأورید اگر در من نمآنید. ۵ «من درخته انگور ایسم و شومان اونه شاخه یانیدی. کسی کی در من بمآنه و منم در اون، میوه یه زیادی آورہ. چونکی بدونه من هیچی تتآنیدی بوکونید. ۶ اگر کسی در من نمآنه، مثله شاخه یی ایسه کی اونه دور تودیدی و خوشکه به. خوشکه بوسته شاخه یانه جمع کونیدی و آتسه میان تودیدی و سوزانیدی. ۷ اگر در من بمآنید و می

۱۴:۳۱ یا: تا دنیا بدآنه کی پتره دوست دارم و من کاری کونم کی پتر مره دستور بده.

کلام در شومان بمأنه، هر چیزی کی بخواید و درخواست بوکونید برآورده به. ۸ می پتره جلال در آنه کی شومان میوهیه زیادی باورید و اطوی می شاگرد بیدی. ۹ «هوطو کی می پتره مره دوست داشتی، منم شمره دوست داشتیم. در می محبت بمأنید. ۱۰ اگر می احکامه بدآرید، در می محبت مأنیدی، هطو کی من می پتره احکامه بدآشتم و در اونه محبت مأنم. ۱۱ حرفانه شمره بوگفتم تا می شادی در شومان بآیه و شیمی شادی کامل بیه.

۱۲ «می حکم آنه کی همدیگره محبت بوکونید، هوطو کی من شمره محبت بوکودم. ۱۳ بیشتر از آن محبتی وجود نآره کی کسی خو جانه فدایه خو دوستآن بوکونه. ۱۴ می دوستآن شومانید، اگر اونچی کی شمره حکم بوکودم انجام بدید! ۱۵ د شمره غلام دونوخوآنم، چونکی غلام از خو اربابه کارآن خبر نآره، بلکی شمره می دوست دآنم، چونکی هر چی کی از می پتر بيشنوستم، شمره از اون باخبر بوکودم. ۱۶ شومان نیبید کی مره انتخاب بوکودیدی، بلکی من شمره انتخاب بوکودم و قرار بنم کی بیشید و میوه باورید و شیمی میوه بمأنه، تا هر چی از می پتر به نام من بخواید، شمره فده. ۱۷ می حکم به شومان آنه کی همدیگره محبت بوکونید!

دنیا نفرت از عیسی مسیح شاگردان

۱۸ «اگر دنیا از شومان نفرت بدآره، به یاد باورید کی قبل از شومان، از من نفرت داشتی. ۱۹ اگر متعلق به دنیا بید، دنیا شمره مثله خو کسان دوست داشتی. اما به دنیا تعلق نآریدی، من شمره از دنیا انتخاب بوکودم، بخاطره آنه کی دنیا از شومان نفرت دآره. ۲۰ کلامی به کی شمره بوگفتم به یاد باورید: «غلام از خو ارباب بزرگتر نیبه.» اگر مره آزار بدیدی، شیمی آمرهیم هطو کونیدی و اگر می کلامه بدآشتیدی، شیمی کلامه هم دآریدی. ۲۱ اما همهیه آ کارآنه می نام وستی شیمی آمره کونیدی چونکی اونی کی مره اوسه کوده اونه نشناسیدی. ۲۲ اگر نموبیم و آشانه آ حرفان نزه

بیم، گاهی نأشتیدی، اما الآن هیچ بہانہ پی برای خوشانہ گھاآن نأریدی. ۲۳ کسی کی از من نفرت بدأره، از می پئرم نفرت دأره. ۲۴ اگر اوشأنه ره کاری نوکودہ بیم کی بجز من کسی نوکودہ، گاهی نأشتیدی، اما الآن با آنکی او کارأنه بیدہ پیدی، ہم از من، ہم از می پئر نفرت دأریدی. ۲۵ اَطوینی یہ کی، کلامی کی در خوشأنه تورات بمو، ثابت ببہ کی: <از من بی دلیل نفرت دأریدی.>ⁱ

۲۶ «اما چون او پشٹیبان کی از طرفہ پئر روانہ بہ، بأیہ، یعنی روحہ راستی ** کی از پئره ورجہ آیہ، اون خودش می وستی شہادت دہہ. ۲۷ و شومأمم بأید شہادت بدید چونکی از اول می آمرہ بیدہ.

۱ «أ چیزأنه شمہرہ بوگفتم تا از راہ بدرہ نیبید! ۲ شمہرہ از کنیسہ یآن بیرونہ کونیدی. حتی زمانی فرسہ کی ہر کی شمہرہ بوکوشہ، فکر کونہ کی خدایہ خدمت بوکودہ. ۳ کارأنه کونیدی، چونکی نہ پئره شنأسیدی نہ مرہ! ۴ حرفأنه شمہرہ بوگفتم تا وختہ اونہ انجام فرسہ، بہ یاد بأورید کی شمہرہ آگاہ بوکودہ بوم. اوشأنہ از اول شمہرہ نوگفتم، چونکی خودم شیمی آمرہ بوم.

تعلیم دربارہیہ روحہ خدا

۵ «الآن کسی کی مرہ اوسہ کودہ اونہ ورجہ شوئون درم و هیچ کدَام و نَورسیدی <کویہ شوئون دری؟> ۶ اما می حرفأنہ وستی شیمی دیل پُر از غم بو بوستہ. ۷ با أ حال من شمہرہ حقیقتہ گم کی می شوئون بہ نفع شومأنہ، چونکی اگر نشم، او پشٹیبان شیمی ورجہ نأیہ، اما اگر بشم، اونہ شیمی ورجہ اوسہ کونم. ۸ و وختی آیہ، جہانہ از اونہ گاہ، و از عدالتہ خداوند، و از روز داوری آگاہ کونہ. ۹ گاہہ جہان، بی ایمانی

** ۱۵:۲۶ رجوع ببہ بہ یوحنا، بابہ ۱۴ آیہ ۱۶

ⁱ ۱۵:۲۵ تورات، کیتابہ مزموور، بابہ ۳۵، آیہ ۱۹ و بابہ ۶۹، آیہ ۴.

به منه. ۱۰ عدالت فراهمه، چونکی من پٿره ورجه شوئون درم و دِ مره نیدینیدی. ۱۱ داوری آیه چونکی رئیسه آ جهان داوری بو بوسته. ۱۲ «خیلی چیزانه دیگر دارم کی شمره بگم، اما الآن طاقتِ اونه ایشنوستنه نآریدی. ۱۳ اما وختی روحه راستی ++بآیه، شمره به طرفه حقیقت هدایت کونه. چونکی اون از طرفه خودش حرفی نزنه، بلکی اونچی به کی ایشنوه، گه، و اونچی به کی پیش آیه، شمره خبر دهه. ۱۴ اون مره جلال دهه، چونکی اونچی به کی از من فیگیره، شمره خبر دهه. ۱۵ هر چیزی کی پٿره شینه، می شینم ایسه. هنه وستی بوگفتم کی اونچی به کی از من فیگیره، شمره خبر دهه.

عیسی خو شاگردانه تسلی دهه

۱۶ «پس از مدته کمی، دِ مره نیدینیدی، بعد از مدته کمه دیگری بازم مره دینیدی.» ۱۷ اون وخت بعضی از اونه شاگردان همدیگره بوگفتیدی: «اونه منظور از آ حرفان چی به کی: «پس از مدته کمی، دِ مره نیدینیدی و پس از مدته کمه دیگری بازم مره دینیدی؟» یا آنکی گه «چونکی پٿره ورجه شوئون درم؟» ۱۸ پس همدیگره گفتیدی: «آ مدته کمی، کی گه، چی به؟ اونه منظوره نفهمیم؟» ۱۹ اما عیسی قبلاً دانستی کی خوآپیدی از اون سؤال بوکونید؛ پس اوشانه بوگفته: «آیا انه وستی همدیگره امره بحث کونیدی کی بوگفتم «پس از مدته کمی، دِ مره نیدینیدی، و پس از مدته کمه دیگری بازم مره دینیدی؟» ۲۰ آمین، آمین، شمره بگم، شومان گریه و زاری کونیدی اما دنیا خوشحاله به. شومان غمگینه پیدی، اما شیمی غم به شادی تبدیله به. ۲۱ زن تا وخته زایمان درد کشه، چونکی اونه وخت فرسه. اما وختی کی اونه زای به دنیا بمو، دِ خو درده به یاد نآوره، چونکی خوشحاله از آنکی

++۱۳:۱۶ رجوع ببه به باب ۱۴، آیه ۱۶

انسانی به دنیا بمو. ۲۲ هَطو کی شومأنم الآن غمگینیدی، اما بازم شمره دینم کی شیمی دیل شاده به و هیچکس او شادی‌یه از شومأن فینگیره. ۲۳ او روز د چیزی از من نخوآپیدی. آمین، آمین، شمره گم، هر چی از پتر به نام من بخوآپید، اونه شمره فده. ۲۴ تا الآن به نام من چیزی نخوآستیدی. بخوآپید تا پیدا بوکونید و شیمی شادی کامله به.

۲۵ «ا چیزانه مثله امره شمره بوگفتم، اما زمانی فرسه کی، د شیمی امره اجور حرف نزنم، بلکی آشکارا در مورد پتر شمره گم. ۲۶ او روز به نام من تقاضا کونیدی و شمره نگم کی من از طرفه شومأن از پتر تقاضا کونم. ۲۷ چره کی پتر خودش شمره دوست دأره، چونکی شومأن مره دوست دأستیدی و ایمأن بأوردیدی کی از خدا ورجه بموم. ۲۸ من از پتره ورجه بموم و به ا دنیا وارده بوستم، و الآن ا دنیا به ترکه کونم و پتره ورجه شم.»

۲۹ اون وخت اونه شاگردأن بوگفتیدی: «الآن آشکارا حرف زنی، نه مثله امره. ۳۰ الآن د دانیم کی از همه چیز آگاهی و حتی احتیاج ناری کسی خو سؤاله تی امره در میان بنه. هنه وستی ایمأن دأریم کی از خدا ورجه بمویی.»

۳۱ عیسی اوشانه بوگفته: «آیا الآن واقعا ایمأن دأریدی؟ ۳۲ ولی زمانی فرسه کی، و حقیقتاً الآن فرسه کی پخشه بیدی و هر کی خو خانه و زندگی سر شه و مره تنها نهه. ولی من تنها نی‌یم، چونکی پتر می امره‌یه. ۳۳ ا چیزانه شمره بوگفتم تا در من آرامش بدأرید، دنیا میان شومأن به زحمت دکفیدی؛ ولی شیمی دیل قوی بیه، چونکی من بر دنیا غلبه بوکودم.»

عیسی دعا خودشهره

۱ بعد از ا حرفأن عیسی آسمانه نیگاه بوکوده و بوگفته: «پتر! وختش فرسه. تی پسره جلال بدن تا تی پسرم تره جلال بده. ۲ چونکی تو اونه

قدرت فدایی بر تمامی به بشر تا همه به کسانی که توبه او عطا بکود، زندگی به ابدی بخشه. ۳ و آنه زندگی به ابدی، کی تره، تنها خدایه حقیقی و عیسی مسیحه کی اوسه کودی، بشناسید. ۴ من او کاری به کی مره بیسپرده بی، به کمال فرسائتم، و آجور تره زمینه رو جلال بدم. ۵ پس الآن ای پتر، تو نم مره در حضور خودت جلال بدن، همان جلالی کی قبل از دنیا، تی ورجه داشتیم.

عیسی دعا شاگردانه ره

۶ «من تی نام به اوشانی کی از دنیا مره بخشه بی، آشکاره کودم. تی شین بید و تو اوشانه مره بخشه بی و تی کلامه بدآشتیدی. ۷ الآن بفهمستیدی کی هر چی کی مره بخشه بی حقیقتاً از طرفه تویه. ۸ چونکی او کلامی به کی مره بیسپردی، اوشانه بیسپردم و اوشان اونه قبول بکودیدی و یقین بدآشتیدی کی از طرفه تو بمو و ایمان باوردیدی کی تو مره اوسه کودی. ۹ می درخواست اوشانه وستی به؛ من نه دنیا وستی، بلکه اوشانی وستی تقاضا کونم کی تو مره بخشه بی. چونکی تی شینیدی. ۱۰ هر اونچی کی به من تعلق داره، تی شینه و هر اونچی کی به تو تعلق داره، می شینه و در اوشان جلال پیدا بکودم. ۱۱ بیشتر از آن، دنیا میان نیسم، اما اوشان هنوز در دنیا ایسیدی. من تی ورجه ایم. ای پتره قدوس، تی نام مره بخشه بی، اوشانه به قدرته تی نام حفظ بکون، تا ایتاً بیبید، هطو کی امان ایسم. ۱۲ من اوشانه تا زمانی کی می امره ایسه بید، حفظ بکودم، و از اوشان به قدرته تی نام کی مره بخشه بی، محافظت بکودم. هیچ کدام از اوشان هلاکه نوبوستیدی، جز اونی کی باید به هلاکت برسه، تا پیشگویی به کیتابه مقدس ثابت بیه. ۱۳ اما الآن تی ورجه ایم و احرافنه زمانی گم کی دنیا میان ایسم تا می شادی به خوشانه میان به کمال برسائید. ۱۴ من تی کلامه اوشانه فدم، اما دنیا از اوشان نفرت داشتی، چونکی متعلق به دنیا نیبیدی. هطو کی من تعلق نأرم. ۱۵ می درخواست آن نی به کی اوشانه از دنیا بیری، بلکه خوایم

از شرور محافظت بکونی. ۱۶ اوشآن به آ دنیا تعلق ناریدی هطو کی من تعلق نأرم. ۱۷ اوشآنه به وسیلهیه تی حقیقت تقدیس بکون؛ تی کلام، حقیقته! ۱۸ هطو کی تو مره به آ دنیا اوسه کودی، منم اوشآنه آ دنیا میان اوسه کودم. ۱۹ من خودمه اوشآنه وستی تقدیس کونم، تا اوشآنم حقیقته آمره تقدیس بیبید.

عیسی دعا خو همه تا پروانه ره

۲۰ «می درخواست فقط اوشآنه ره نیه، بلکه برای کسانی که توسط اوشآنه پیغام به من ایمان آوریدی. ۲۱ تا همه ایثاً بیبید، هطو کی تو ای پتر در منی و من در تو، طوری بکون کی اوشآنم در آمان بیبید، تا دنیا ایمان بأوره کی تو مره اوسه کودی. ۲۲ و من جلالیه کی مره بخشه‌یی، اوشآنه بخشم، تا ایثاً بیبید، هطویی کی آمان ایثیم. ۲۳ من در اوشآن و تو در من، طوری بکون کی اوشآنم کاملاً ایثاً بیبید، تا دنیا بدآنه کی تو مره اوسه کودی و اوشآنه هوطویی دوست دأشتی کی مره دوست دأشتی. ۲۴ ای پتر خوایم اوشآنی کی مره بخشه‌یی، می آمره بیبید، هو جایی کی من ایسم، تا می جلاله پیدینید، جلالی کی تو مره بخشه‌یی؛ چون قبل از آنکی دنیا به وجود بآیه، مره دوست دأشتی.

۲۵ «ای پتره عادل، دنیا تره نشناسه، اما من تره شناسم، و اوشآن دانیدی کی تو مره اوسه کودی. ۲۶ من تی نام به اوشآن بشناسانم و بازم شناسانم، تا او محبتی کی تو مره دأشتی، در اوشآنم بمأنه و منم در اوشآن بمأنم.»

عیسی گرفتاره بوستن

۱ عیسی پس از گفته آ حرفان خو شاگردانه آمره به او طرفه دره‌یه قِدرون بوشو. در او به باغی نهه بو و عیسی خو شاگردانه آمره او به بوشو. ۲ اما یهودا، او نه تسلیم کونده، او محله شناختی، چونکی عیسی و او نه شاگردان

همیشه در او محل جمع بوسیدنی. ۳ پس یهودا گروهی از سربازان و مأموران سرانہ کاهنان و فریسیانہ اوسده و به اویہ بمو، اوشان چراغ و مشعل و اسلحہ امرہ اویہ فرسہ پیدی.

۴ عیسی با اونکی دانستی چی رخ دہہ، جلو بوشو و اوشانہ بوگفتہ: «کی دونبال گردیدی؟»

۵ جواب بدیدی: «عیسیاہ ناصری دونبال.»

بوگفتہ: «منم!» یہودایہ خاتم اوشانہ امرہ بو. ۶ وختی عیسی بوگفتہ، «منم» اوشان عقب عقب بوشو پیدی و زمینہ رو بکفتیدی. ۷ عیسی ایبار دیگرم از اوشان وورسہ: «کی دونبال گردیدی؟»

بوگفتیدی: «عیسیاہ ناصری دونبال.»

۸ جواب بدہ: «شمرہ بوگفتم کی من خودمم. پس اگر مرہ خوآپیدی، وٹلید آشان پیشید.» ۹ آنہ بوگفتہ تا اونچی کی قبلاً بوگفتہ بو، ثابت بیہ کی: «هیچ کدام از اوشانی کی مرہ بچشہ پی، از دست ند.» ۱۰

۱۰ اون وخت شمعون پطرس شمشیری یہ کی داشتی، بیرون بأوردہ و ضربہ پی بہ خادمہ کاهن اعظم بزہ و اونہ گوش راستہ و وہ. اونہ خادمہ نام مانخوس بو. ۱۱ عیسی پطرس بوگفتہ: «تی شمشیرہ غلاف بوکون. آیا نباید او جام کی پتر مرہ فدہ، بنوشم؟»

بازجویی حنا از عیسی

۱۲ اون وخت سربازان، خوشانہ فرماندہ و مأمورانہ یہودی امرہ، عیسیاہ دستگیر بوکودیدی و اونہ دستانہ دوستیدی. ۱۳ اول اونہ حنا ورجہ بریدید. حنا، قیافا زن پتر بو و او زمان کاهن اعظم بو. ۱۴ قیافا اونی بو کی یہودیانہ توصیہ کودی کی بہترہ اینفر بخاطرہ قوم بییرہ.

انکارِ پطرس

۱۵ شمعونِ پطرس و ایتا شاگردہ دیگر عیسیٰ دونالسر بوشویدی. او شاگرد از آشنایانہ کاهنِ اعظم بو. پس عیسیٰ امرہ واردہ حیاطہ خانہیہ کاهنِ اعظم بو بوستہ. ۱۶ اما پطرس درپشت پیسہ. او شاگردی کی از آشنایانہ کاهنِ اعظم بو، بیرون بوشو و کنیزہ امرہ کی دربان بو، حرف بزه و پطرس بہ خانہ دورون بیردہ. ۱۷ اون وخت او کنیز پطرس بوگفتہ: «مگر تو از شاگردانہ او مرد نی پی؟»
پطرس جواب بدہ: «نی یم.»

۱۸ هوا سرد بو. خادمآن و مأموران زغالہ امرہ آتشی چا کودہ بید و اونہ دور جمع بوستہ بید و خوشانہ گرمہ کودیدی. پطرس اوشانہ امرہ ایسہ بو و خودشہ گرمہ کودی.

بازجوییہ کاهنِ اعظم از عیسیٰ

۱۹ پس کاهنِ اعظم از عیسیٰ دربارہیہ اونہ شاگردان و اونہ تعالیم و ورسہ. ۲۰ عیسیٰ جواب بدہ: «من بہ دنیا آشکارا حرف بزم و ہمیشہ کنیسہ و معبدہ میان کی یہودیآن اویہ جمع بیدی، تعالیم بدم و چیزیہ مخفیانہ نوگفتم. ۲۱ چہ از من وورسی؟ از اوشانی و ورس کی می حرفانہ پیشنوستیدی؛ اوشان بہتر دانیدی کی من اوشانہ چی بوگفتم.»

۲۲ وختی آنہ بوگفتہ، ایتا از قراولان کی اویہ ایسہ بو، ایتا سیلی اونہ صورتہ بزه و بوگفتہ: «اطو کاهنِ اعظم جواب دیہی؟»

۲۳ عیسیٰ جواب بدہ: «اگر خطا بوگفتم، بر می خطا شہادت بدن، اما اگر راست بوگفتم، چہ مرہ زنی؟»

۲۴ اون وخت حنا اونہ با دستہ دوستہ اوسہ کودہ قیافا کاهنِ اعظم ورجہ.

پطرس عیسایه بازم انکار کونه

۲۵ موقعی کی شمعون پطرس ایسه بو و خودشه گرمه کودن دوبو، بعضی یان اونه بوگفتیدی: «مگر تو از اونه شاگردان نی؟»

اون انکار بوکوده و بوگفته: «نه! نی.م.»

۲۶ ایتا از خادمانه کاهن اعظم اویه ایسه بو. اون از بستگانه کسی بو کی پطرس اونه گوش ووه بو، بوگفته: «مگر من خودم تره اونه امره او باغه میان نیدم؟»
۲۷ پطرس بازم انکار بوکوده. هو لحظه ایتا خروس بخوانده.

عیسی محاکمه در حضوره پپلاٹس

۲۸ یهودیان عیسایه از قیفا ورجه به کاخ فرمانداره رومی بیردیدی. وخته سحر بو. اوشان خودشان وارده کاخ نوبوستیدی تانجسته نیبید و بتأنید بسخ بوخوردید. ۲۹ پس پپلاٹس اوشانه ورجه بمو و وورسه: «أ مرد به چی جرمی متهم کونیدی؟»

۳۰ جواب بدیدی و بوگفتیدی: «اگر جرمی ناشتی، اونه به تو تسلیمه نوکودیم.»

۳۱ پپلاٹس اوشانه بوگفته: «شومان خودتان اونه بیرید و طبق شیمی شریعت اونه محاکمه بوکونید.»

یهودیان بوگفتیدی: «امان اجازه ناریم کسی به اعدام بوکونیم.» ۳۲ به ا طریق عیسی حرفان در مورده آنکی چی جور مرگی در انتظاره اونه، ثابت به.

۳۳ پس پپلاٹس به کاخ و اگر دسته و عیسایه دوخواده و اونه بوگفته: «آیا تو پادشایه یهودی؟»

۳۴ عیسی جواب بده: «آیا انه تو خودت گی، یا دیگران درباریه من تره بوگفتیدی؟»

۳۵ پیلاتس جواب بده: «مگر من یهودی‌یم؟ تی قوم و سرأنه کاهنأن تره به من تسلیم بوکودیدی. مگر چی بوکودی؟»

۳۶ عیسی جواب بده: «می پادشاهی از آ دنیا نی‌یه. اگر می پادشاهی از آ دنیا بو، می خادمأن جنگستیدی تا من به دسته یهودیأن دستگیره نم. اما می پادشاهی از آ دنیا نی‌یه.»

۳۷ پیلاتس اونه بوگفته: «پس تو پادشاهی؟»

عیسی جواب بده: «تو خودت گی کی من پادشاهم. من هنه وستی به دنیا بوم تا حقیقته شهادت بدم. پس هر کسی کی به حقیقت تعلق دأره، می صدایه گوش کونه.»

۳۸ پیلاتس بوگفته: «حقیقت چیه؟»

حکمه مصلوب بوستنه عیسی

وختی پیلاتس انه بوگفته، بازم بوشو بیرون یهودیأنه ورجه و اوشأنه بوگفته: «من هیچ دلیلی اونه محکوم کودنره نیدینم. ۳۹ اما شومان ایتأ رسم دأریدی کی در روز پسخ ایتأ زندانی‌یه شمره آزاده کونم. آیا خوآیدی کی پادشاه یهوده آزاده کونم؟»

۴۰ اوشأن در جواب، داد بزه پیدی: «اونه نه! بلکی بارآبایه آزاده کون!» (بارآبا راهزن بو.)

۱ اون وخت پیلاتس دستور بده عیسایه شلاق بزیند. ۲ و سربازأن، تاجی از خار ببافتیدی و اونه سر بنه پیدی و لیبایی ارغوانی رنگ اونه دوکودیدی. ۳ و اونه ورجه آمو پیدی و گفتیدی: «سلام بر تو، ای پادشایه یهود.» و اونه سیلی زه پیدی.

۱۹

۴ بعد از اون، پیلاتس ایبارِ دیگر بیرون بمو و یهودیانه بوگفته: «من اونه شیعی ورجه بیرون آورم تا بدآئید کی هیچ دلیلی اونه محکوم کودنهره پیدا نوکودم.» ۵ پس عیسی، تاجه خار و لیباسه ارغوانی آمره، بیرون بمو. پیلاتس اوشانه بوگفته: «آنه، او شخص!» ۶ وختی سرآنه کاهنان و قراولآنه معبد اونه بیده پیدی فریاد بز پیدی و بوگفتیدی: «مصلوبه کون! مصلوبه کون!»

پیلاتس اوشانه بوگفته: «شومان خودتان اونه بیرید و مصلوبه کونید، چون من هیچ دلیلی اونه محکوم کودنهره پیدا نوکودم.» ۷ یهودیان در جوابه اون بوگفتیدی: «آمان شریعتی داریم کی طبقی اون، اشخص باید بیمره، چونکی ادعا کونه خدا پسره!»

۸ وختی پیلاتس آنه بیشنوسته، بیشتر بترسه. ۹ بازم به کاخ و آگردسته و از عیسی وورسه: «تواز کویه بمویی؟» اما عیسی اونه جوابی نده. ۱۰ پس پیلاتس اونه بوگفته: «مره هیچی نیگی؟ آیا نانی کی قدرت دارم تره آزاده کونم و قدرت دارم کی تره مصلوبه کونم؟»

۱۱ عیسی بوگفته: «هیچ قدرتی بر من ناشتی، مگر اینکه از بوجور، فیگفته بی ولی گگاهه اونی کی مره به تو تسلیم بوکوده از تو بیشتره.» ۱۲ بعد از اون، پیلاتس سعی بوکوده کی اونه آزاده کونه، اما یهودیان فریاد زه پیدی و گفتیدی: «اگر آ مرد آزاده کونی، قیصر دوست نیی! هر کی ادعایه پادشاهی کونه، به ضده قیصر حرف زنه.»

۱۳ وختی پیلاتس آ حرفآنه بیشنوسته، عیسایه بیرون بأورده و خودش بر مسنده داوری بینشته، در محلی کی به «سنگه فرش» معروف بو و به زبانه عبرانیان «جباتا» گفتیدی. ۱۴ او روز، روز «تهیه» عیده پسخ بو و ظهر نزدیک بو. پیلاتس یهودیانه بوگفته: «آنه شیعی پادشاه!»

۱۵ اوشان فریاد بزه پیدی: «اونه از میان اوسن! اونه از میان اوسن. اونه مصلوبه کون!»

پپلاؤس بوگفته: «آیا شیمی پادشایه مصلوبه کونم؟»
 سرانه کاهنان جواب بدیدی: «امان پادشاهی جز قیصر ناریم.»
 ۱۶ سر آخر پپلاؤس عیسایه به اوشان بیسپرده تا اونه مصلوبه کونید.

عیسی به صلیب کشن

اون وخت عیسایه بیگفتیدی و بریدی. ۱۷ عیسی صلیب به دوش بیرون بوشو، به سمته محلی به نام جمجمه کی به زبانه عبرانیان جُلجتا خوانده به. ۱۸ اویه اونه به صلیب بکشه پیدی. اونه امره دو نفر دیگرم، اونه دو طرف مصلوبه کودیدی و عیسی اوشانه میان قرار داشتی. ۱۹ به دستوره پپلاؤس ایثا نیویشته اونه صلیبه جور نصب بوکودیدی، کی اونه رو یینیویشته بو بوسته بو: «عیسایه ناصری، پادشایه یهود.» ۲۰ خیلی از یهودیان او نیویشته به بخواندیدی، چون جایی کی عیسایه به صلیب بکشه پیدی، نزدیک به شهر بو و او نیویشته به زبانه عبرانیان و لاتینی و یونانی بو.
 ۲۱ پس سرانه کاهنانه یهود پپلاؤس بوگفتیدی: «ینیویس، پادشاه یهود»، بلکه یینیویس اَمر د بوگفته کی من پادشاه یهودم.»

۲۲ پپلاؤس جواب بده: «اونچی یینیویشم، یینیویشم.»

۲۳ وختی سربازان عیسایه به صلیب بکشه پیدی، اونه لیباسانه اوسدیدی و به چهارتأ قسمت تقسیم بوکودیدی. هر کدام ایثا تیکه اوسدیدی. اونه لیباسه زیر هم فیگفتید. اما او لیباس درز ناشتی، بلکه یکسره از بوجور به بیزیر ببافته بو بوسته بو. ۲۴ پس همدیگره بوگفتیدی: «انه تیکه تیکه نوکونیم، بلکه قرعه تودیم و بیدیم کی شین به.»
 اطوی پدشگویی به کیتابه مقدس ثابته به کی:

«می لیباسانه خوشانه میان تقسیم کونیدی»

و می لباس‌آه‌ره قرعه تَوَدیدی.»^k

پس سربازان هوطو بوکودیدی.

۲۵ عیسی صلیبه نزدیکی اونه مار و اونه خُلاً و مریم کلوپاس زن و مریم مَجْدَلِیَه ایسه بید. ۲۶ وختی عیسی خو مار و او شاگردی‌یه کی دوست دأشتی و اونه کُمار ایسه بو، بیده، خو ماره بوگفته: «بانو، آنه، تی پسر!» ۲۷ بعد از آن او شاگردی‌یه بوگفته: «آنه، تی مار!» از او ساعت، او شاگرد، عیسی ماره خودشه خانه بیرده.

عیسی مَرْدَن

۲۸ اون وخت عیسی دانستی کی همه چیز به انجام برسه؛ بوگفته: «تشنه‌یم!» به ا خاطر بوگفته تا پیشگویی‌یه کیتابه مقدس ثابت بیه. ۲۹ در اویه ظرفی نهه بو پر از شرابه ترشیده. پس اسفنجی‌یه به او شراب بزه‌بیدی و بنه‌بیدی ایتا شاخه سر و اونه دهان ورجه بریدیدی. ۳۰ وختی عیسی شرابه پیچشته، بوگفته: «به انجام برسه.» بعد از اون، خو سره نمه کوده و خو روچه تسلیم بوکوده.

۳۱ او روز، روز «تهیه» بو، و روز بعد، شَبَّاتِ بزرگ. از اویه کی حاکمانه یهود نخواستیدی کی جسدان، تا روز بعد صلیبه رو بمانه، از پیلاتس بخواستیدی کی او سه نفره ساقِ پایه بشکنید و اوشانه جسدانه از صلیب بیزیر بأورید. ۳۲ پس سربازان بمویدی و اولین نفره ساقِ پا و اویتا ساقِ پایه کی عیسی امره به صلیب بکشه بید، بشکنه بیدی. ۳۳ اما وختی به عیسی فرسه‌بیدی، بیده‌بیدی کی بمرده، اونه ساقانه نشکنه بیدی. ۳۴ اما ایتا از سربازان نیزه‌یه اونه پهلو‌یه بزه و هو لحظه از اونه بدن خون و آب جاری بو بوسته. ۳۵ اونی کی آنه بیده شهادت دهه، تا شوم‌انم ایمان بأورید. اونه شهادت راسته و اون دانه کی حقیقه گفتن دره. ۳۶ اشان رخ بده تا پیشگویی‌یه

^k ۱۹:۲۴ تورات، کیتابه مزموور، بابه ۲۲ آیه ۱۸.

کتابہ مقدس ثابت بہ کی: «ہیچ کدام از اونہ استخوانان نشکفہ.»^{۳۷۱} و قسمتی دیگرم از کتابہ مقدس کی گہ: «اونیہ کی بہ اون نیزہ بزہ پیدی، تماشا کونیدی.»

m

عیسی دفنہ کودن

۳۸ اون وخت یوسف، اہلہ رامہ، از پپلاٹس اجازہ بخوآستہ کی عیسی جسدہ فیگیرہ. یوسف از پیروآن عیسی بو، اما مخفیانہ. چونکی از حاکمانہ یہود ترسہ پی. پپلاٹس اونہ اجازہ بدہ. پس بمو و عیسی جسدہ فیگیرہ. ۳۹ نیقودیموسم کی قبلاً شبانہ عیسی ورجہ بوشو بو، بمو و خو آمرہ عطری از مر و عود کی حدودہ سی و پنج کیلو بو، بأوردہ. ۴۰ پس اوشآن عیسی جسدہ فیگیرہ و اونہ بہ رسمہ دفنہ یہودیآن عطریاتہ آمرہ کفنہ میان پیدچنیدی. ۴۱ نزدیکہ او جایی کی عیسی مصلوبہ بوستہ، باغی بو کی او باغہ میان مقبرہ پی تازہ وجود داشتی کی ہنوز مردہ پی در اون نہ پید. ۴۲ پس چونکی روز «تہیہ» یہودیآن بو و او مقبرہ ہم نزدیک بو، عیسی جسدہ در اویہ بنہ پیدی.

قبرہ خالی

۱ در اولین روزِ ہفتہ، وختہ سحر، زمانی کی ہوا ہنوز تاریک بو، مریم مجدلیہ مقبرہ ورجہ بوشو و پیدہ کی اونہ سنگ اوسدہ بو بوستہ. ۲ پس بدو بدو بوشو شمعون پطرس ورجہ و او شاگردہ دیگر کی عیسی، اونہ دوست داشتی. مریم اوشآنہ بوگفتہ: «امی سرورہ از قبر ببردیدی و نائیم کویہ بنہ پیدی.»

۱۹:۳۶ تورات، کتابہ خروج، بابہ ۱۲، آیہ ۴۶؛ کتابہ اعداد، بابہ ۹، آیہ ۱۲؛

کتابہ مزمو، بابہ ۳۴، آیہ ۲۰.

۱۹:۳۷^m تورات، کتابہ زکریا، بابہ ۱۲، آیہ ۱۰.

۳ پس پطرس اویٹا شاگردہ آمرہ بیرون بمو و بوشو پیدی بہ سمتہ مقبرہہ. ۴ ہر دوتاً دووستیدی، اما اویٹا شاگرد تندتر بوشو، از پطرس پدیش دکفتہ و اول اون بہ مقبرہ فرسہ. ۵ پس خمہ بوستہ و بیدہ کی پارچہ یہ کفن او یہ نہہ. اما مقبرہ دورون نوشو. ۶ پس شمعون پطرس، اونہ دونبالسر بمو و مقبرہ دورون بوشو و بیدہ کی پارچہ کفنی او یہ نہہ، ۷ اما او دستمالی کی عیسی سر دوستہ بید، پارچہ یہ کفنی کٹار نہہ بو، بلکی جدا و تا بو بوستہ جایی دیگر نہہ بو. ۸ پس او شاگردہ دیگرم کی اول بہ مقبرہ فرسہ بو، بوشو بودورون، بیدہ و ایمان بأوردہ. ۹ چونکی ہنوز کیتابہ مقدسہ درک نوکودہ بید کی اون باید از مردہ یانہ میان ویریزہ. ۱۰ اون وخت او دوتاً شاگرد خوشانہ خانہ واگردستیدی.

ظاہر بوستہ عیسی بہ مریمہ مجدلیہ

۱۱ ولی مریم بیرونہ مقبرہ ایسہ بو و گریہ کودی. اون گریہ آمرہ خمہ بوستہ تا مقبرہ دورونہ نیگاہ بوکونہ. ۱۲ نیگاہ بوکودہ و دوتاً فرشتہ یہ بیدہ کی لباسہ سفید، دوکودہ بید، او جایی کی عیسی جسدہ بنہ بید، ایٹا سرہ ورجہ و اویٹا پا ورجہ نیشٹہ بید. ۱۳ او شان اونہ بوگفتیدی: «ای زن، چرہ گریہ کونی؟»
جواب بدہ: «می سرورہ ببردیدی و نائیم کویہ بنہ پیدی.»
۱۴ وختی آنہ بوگفتہ واگردستہ و عیسایہ او یہ سرپا بیدہ، ولی نشناختہ. ۱۵ عیسی اونہ بوگفتہ: «ای زن، چرہ گریہ کونی؟ کی دونبال گردی؟»
مریم بہ خیال آنکی باغبانہ، بوگفتہ: «ای سرور، اگر تو اونہ اوسدی مرہ بوگو کویہ بنہ پی تا بشم و اونہ اوسنم.»
۱۶ عیسی دوخوآدہ: «مریم!»
مریم خو رویہ اونہ طرف واگردانہ و بہ زبانہ عبرانیان بوگفتہ: «ربونی!» (یعنی اوستاد).

۱۷ عیسیٰ اونہ بوگفته: «مرہ ولہ کون، چونکی ہنوز می پترہ ورجہ بوجور نوشوم۔ بلکی می برارائے ورجہ بوشو و اوشائے بوگو، می پتر و شیمی پترہ ورجہ و می خدا و شیمی خدا ورجہ بوجور شوئون درم.»

۱۸ مریم مجدلیہ بوشو و شاگردائے خبر بدہ کی: «خداوندہ بیدم!» و اونچی کی بوگفته بو، اوشائے بوگفته۔

ظاہر بوستنه عیسیٰ بہ شاگردان

۱۹ هو روز غروب کی یکشمبہ بو، وختی کی شاگردان جمع بوستہ بید و دران از ترسہ حاکمائے یہود قفل بو، عیسیٰ بمو و اوشائے میان پیسہ و بوگفته: «سلام بر شومان!» ۲۰ وختی آنہ بوگفته، خو دستائے و خو پہلویہ اوشائے نشان بدہ۔ شاگردان با خداوندہ دن شادہ بوستیدی۔ ۲۱ عیسیٰ بازم اوشائے بوگفته: «سلام بر شومان! هوٹو کی پتر مرہ اوسہ کودہ، منم شمرہ اوسہ کونم.» ۲۲ وختی آ حرفہ بوگفته، شاگردائے رو فوت بوکودہ و بفرمأستہ: «روح القدسہ فیگیرید۔» ۲۳ اگر کسی گاہائے بخشید، اونہرہ بخشیدہ بہ، و اگر کسی گاہائے بخشید اونہرہ، بخشیدہ نیبہ.»

عیسیٰ و توما

۲۴ وختی کی عیسیٰ بمو، توما، ایٹا از اون دوازده نفر کی دو قولویم اونہ دوخوآدیدی، اوشائے آمرہ نوبو۔ ۲۵ پس شاگردائے دیگر اونہ بوگفتیدی: «خداوندہ بیدہیم!» اما اون اوشائے بوگفته: «تا خودم جایہ میخہ اونہ دستائے میان نیدینم و می انگوشته اونہ جایہ میخہ نم و می دستہ اونہ پہلو سوراخہ میان نم، ایمان ناورم.» ۲۶ بعد از یک ہفتہ، عیسیٰ شاگردان، بازم خانہ میان ایسہ بید و تومایم اوشائے آمرہ بو۔ در حالی کی دران قفل بید عیسیٰ بمو و اوشائے میان پیسہ و بوگفته: «سلام بر شومان!» ۲۷ اون وخت

توما یه بوگفته: «تی انگوشته آیه بنه و می دستانه بیدین. تی دسته جلو باور و می پہلو سوراخه میان بنه. بی ایمان نوبو، بلکی ایمان بدأر.»

۲۸ توما اونه بوگفته: «می خداوند! می خدا!»

۲۹ عیسی بوگفته: «آیا چونکی مره بیده یی، ایمان باوردی؟ خوش بحال اوشانی کی نیده پیدی، ایمان باوردیدی.»

ا کیتابه هدف

۳۰ عیسی معجزاته زیاده دیگری در حضور خو شاگردان انجام بده کی ا کیتابه میان بینویشته نوبوسته. ۳۱ ولی آنقدر بینویشته بوبوسته تا ایمان باورید کی عیسی هو مسیح، و خدا پسره، و به توسطه ا ایمان صاحبه زندگیه ابدی ببید.

ظاهر بوستنه عیسی به هفتا از شاگردان

۱ بعد از ا اتفاقان، عیسی بار دیگر خودشه در کنار دریاچه تیبرییه، به خو شاگردان آشکاره کوده. اون ا طو ظاهره بوسته: ۲ ایتا روز، شمعون پطرس، توما یه معروف به دو قولو، نثنائیل از مردمانه قانایه جلیل، زبدي پسران، و دوتا از شاگردانه دیگرم با هم بید.

۳ شمعون پطرس اوشانه بوگفته: «من شوئون درم ماهی صید بوکونم.»

اوشان بوگفتیدی: «اماتم تی امره ایم.» پس بیرون بوشو پیدی و قایقه سوار بوستیدی. اما او شب هر چقدر تور تودیدی، چیزی صید نوکودیدی.

۴ وخته سحر، عیسی ساحله کنار پیسه، اما شاگردان نفهمستیدی کی عیسیایه. ۵ اون اوشانه بوگفته: «ای زاکان، چیزی خوردنره ناریدی؟»

جواب بدیدی: «نه!»

۶ بُوگفتہ: «تورہ بہ طرفہ راستہ قایق تَوَدید، تَأنیدی پیگیریڈ.» اوشآن اَکارہ بُوکودیدی و از زیادی ماہی نتَأستیدی تورہ قایقہ دورون فکشید.

۷ شاگردی کی عیسیٰ اونہ دوست دَأستی، پِطرس بُوگفتہ: «اون خداوندہ!» وختی شَمعونِ پِطرس پیشنوستہ اون خداوندہ، خو لیباسہ خو دور دَوستہ - چونکی اونہ از خو تن بیرون بَأوردہ بو و خودشہ دریا میان تَوَدہ. ۸ اما شاگردانہ دیگر قایقہ امرہ بَمویدی، در حالی کی تور پُر از ماہی بہ، خوشانہ امرہ فکشن دیدہ. چونکی اوشآنہ فاصلہ ساحلہ امرہ حدودہ صد متر بو.

۹ وختی بہ ساحل فرسہ پیدی، آتشی بہ پیدہ پیدی کی زغالہ امرہ چَأ کودہ بوستہ بو و ماہی یم اونہ رو و نانم او بہ نہہ بو.

۱۰ عیسیٰ آشانہ بُوگفتہ: «از او ماہی یأنی کی الآن پیگفتیدی، بَأورید.» ۱۱ شَمعونِ پِطرس واردہ قایق بوبوستہ و تورہ بہ طرفہ ساحل فکشہ. تور پُر از پیلہ ماہی بو، بہ تعدادہ صد و پنجاہ و سہ تَأ ماہی. با آنکی تعدادہ ماہی بیش از حد بو، تور پارہ نوبوستہ.

۱۲ عیسیٰ آشانہ بُوگفتہ: «بَأید ناشتائی بوخوردہ.» ہیچ کدام از شاگردان جرأت نُوکودیدی از اون وورسید «تو کی ایسی؟» چونکی دَأستیدی کی اون خداوندہ. ۱۳ عیسیٰ جلو بَمو و نانہ اوسدہ و اوشآنہ فدہ و ماہی یم هَطو. ۱۴ آن سوّمین بار بو کی عیسیٰ بعد از ویریشتن از مُردہ یانہ میان، بہ خو شاگردان ظاہرہ بوستہ.

عیسیٰ گفتگو پِطرسِ امرہ

۱۵ بعد از ناشتائی، عیسیٰ از شَمعونِ پِطرس وورسہ: «ای شَمعون، یوحنا پسر، آیا مرہ بیشتر از آشان دوست دَاری؟»

اون جواب بدہ: «بلہ ای خداوند! تو دَانی کی ترہ دوست دَرم!»
عیسیٰ اونہ بُوگفتہ: «از می گوسفندان مراقبت بُوکون.»

۱۶ دَوَمین بار عیسی از اون وورسه: «ای شمعون، یوحنا پسر، آیا مره دوست داری؟»

اون جواب بده: «بله ای خداوند! دانی کی تره دوست دارم!»

عیسی بوگفته: «از می گوسفندان مراقبت بوکون.»

۱۷ سوّمین بار اونہ بوگفته: «ای شمعون، یوحنا پسر، آیا مره دوست داری؟»

پطرس از آنکی عیسی سه بار از اون وورسه کی «آیا مره دوست داری؟» ناراحتہ بوسته و جواب بده: «ای خداوند! تو از همه چیز باخبری. تو دانی کی تره دوست دارم.»

عیسی بوگفته: «از می گوسفندان مراقبت بوکون. ۱۸ آمین، آمین، تره گم، زمانی کی جوانتری، تی کمره دوستی و هر جا کی خواستی شوی، اما وختی کی پیره بی، تی دستانه درازه کونی و کسی دیگر تی کمره دوده و به جایی کی نخوایی پیشی، تره بره.» ۱۹ عیسی ا حرفانه امره اشاره به چوطو مردنه پطرس کودی کی اونہ امره خدایه جلال دهه. بعد از اون، عیسی اونہ بوگفته: «می دونبالسر بی!»

۲۰ اون وخت پطرس واگردسته و بیده کی او شاگردی کی عیسی اونہ دوست داشتی، اونہ دونبالسر امون دره. اون هونی بو کی شام موقع عیسی سینہ سر تکیه بده بو و وورسه بو کی: «سرورم، کی یه کی تره تسلیم کونه؟» ۲۱ وختی پطرس اونہ بیده، از عیسی وورسه: «پس اون چی به؟»

۲۲ عیسی اونہ بوگفته: «اگر بخوایم اون تا می واگردستن، زنده بمانه، به تو چی؟ تو می دونبال بی!» ۲۳ پس ا فکر، برارانه میان شایع بو بوسته کی او شاگرد نیمیره، در حالی کی عیسی پطرس نوگفته کی اون نیمیره، بلکه بوگفته: «اگر بخوایم اون تا می واگردستن، زنده بمانه، به تو چی؟»

۲۴ هو شاگرده کی بر ا چیزان شهادت دهه، و اشانه بینویشته و امان دانیم کی اونہ شهادت راسته.

در آخر

۲۵ عیسی کارایه زیاد دیگری یم بوکوده، کی اگر دانه دانه یینیویشته بوبوسته بید،
گومان نوکونم حتی تمام دنیا یم گنجایشه اونه نیویشته یانه بدأشته بی.